

[1982 மார்ச் 18]

8. வரவு—செலவுத் திட்டம் 1982-83 வாக்கெடுப்பு

(அ) கோரிக்கை எண் 1. நிலவரித் துறை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,07,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கு. பா. பழனிப்பன்: தலைவரவர்களே, விவசாய கூலி தொழிலாளர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலி தரப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்க வேண்டியதின் அவசியம் குறித்து விவாதக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,07,41,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. சி. பழனிமுத்து: தலைவரவர்களே, பல ஆண்டுகளாக புறம்போக்கு நிலங்களை சாகுபடி செய்து வரும் ஏழை, எளிய மக்களுக்கு தண்டத் தீர்வையை நீக்கி பட்டா கொடுக்கக் கோரி விவாதக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 12,07,41,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ஜே. ஹேமசுந்தரன்: தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிலங்களுக்கு கூட்டுப்பட்டா கொடுத்திருப்பதை மாற்றி தனிப்பட்டா கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்காதது பற்றி விவாதக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,07,41,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவரவர்களே, இளையான்குடி வட்டம் கருங்கனியேந்தல் கண்மாயில் சர்வே துறையினர் செய்த தவறின் காரணமாக அரசு நிலம் தனியார் கைக்கு போயிருப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,07,41,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1982 மார்ச் 18]

(ஆ) கோரிக்கை எண் 11 மாவட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11-மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 23,41,17,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன்: தலைவரவர்களே, சென்னை மாவட்ட நிர்வாகத்தை இரண்டாகப் பிரித்து பொதுமக்கள் சுலபமாகத் தங்கள் காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11-மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,41,17,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. எம். தங்கமணி: தலைவரவர்களே, கோட்டாட்சியர்கள் பொது மக்களின் குறைகளை நேரில் சென்று அறிவது பற்றி விவாவதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11- மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,41,17,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்,”

திரு. என். பழனிவேல்: தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து திண்டுக்கல் மாவட்டம் தனியாக அமைக்கப்படவேண்டுமென்கிற நீண்ட நாளைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டியது குறித்து விவாவதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11-மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,41,17,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண். 41-இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர்தணிப்பு,

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 41-இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 28,000/க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1982 மார்ச் 18]

திரு. சு. பாலன்: தலைவரவர்களே, சென்னை போன்ற தாழ்வான இடங்களில் மழைக்காலங்களில் கூவம் நதி ஓட்டேரீ கால்வாய் இவைகளின் மூலம் ஏற்படும் வெள்ளத்தை தடுக்க சுற்றி தடுப்புச்சுவர் கட்ட நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 28,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கல்லன்: தலைவரவர்களே, அண்மையில் நீலகிரியில் ஏற்பட்ட இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட நட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 28,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, நெல்லை மாவட்டம் சிவகிரி வட்டம், பெரும் பகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் தடைபெறாததைக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 28,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஈ) கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோகந்திரம்: தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,37,47,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 22,37,47,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

[1982 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, என் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை *இந்த அவையில் படித்ததாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்: தலைவர் அவர்களே, நிலவரித் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளுக்காக சந்தேகக்குறைய 75 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வருவாய்த் துறைக்காக பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தாலும் வருவாய்த் துறையின் அடிப்படையில் இருக்கிற கிராம ஜனநாயகம் என்ற நிலையைப் பார்க்கிறபோது கிராம மணியக்காரர்களை, கணக்குப் பிள்ளைகளை நீங்கள் திடீரென்று ஒழித்துவிட்ட காரணத்தினால் இன்றைய தினம் கிராமங்கள் கேள்வியற்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். ஒன்றரை ஆண்டுகளாக திடீரென்று நீங்கள் உத்தரவிட்டு நடு இரவில் கிராம மணியக் காரர்களையும் கணக்கு பிள்ளைகளையும் அவர்கள் கணக்கு வழக்குகளைப் பறித்துக் கொண்டு விட்டதால் இன்றைக்கு கிராமங்கள் கேள்வி கேட்பாரற்ற நிலையில் இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 10.20)

இன்றையதினம் கிராமங்களிலே மக்களுடைய ஆட்சி நடைபெறுகின்றதா என்று சொன்னால், அதுவும் இல்லை. நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே வந்த பிறகு, ஊராட்சி மன்றங்களிலே சென்ற முறை தலைவர்களை ஒழித்துவிட்டு, அங்கே தலைவர்களே இல்லை, ஊராட்சி மன்றங்களிலே உறுப்பினர்கள் இல்லை; பெருந்தலைவர்கள் இல்லை. அதேபோல், இன்றைய தினம் கிராமங்களிலே மணியக்காரர்கள் இல்லை; கணக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை என்ற அளவிலே, இளைஞர்கள் அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய உத்தரவு போட்டார்கள். கிராமங்களிலே மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகளுக்குப் பதிலாக, அதற்குப் பலரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் நேரடிப் போட்டி நடந்து, அதற்குப் பிறகு இளைஞர்கள் எல்லாம் அந்த மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை வேலை தங்களுக்கு கிடைக்கும் என்று ஆவலோடு எண்ணிக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே, உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்பு வருகின்ற வரையிலே, அந்தப் பணிகளிலே அவர்களை அமர்த்த முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு, இன்றையதினம் அந்தக் கொள்கை ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்பு வருகின்ற வரையிலும், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகின்ற

1982 மார்ச் 18]

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்]

அந்த நிலைமையை மாற்ற, மாற்று யோசனையாக பிரக்கா வாரியாக வருவாய்த் துறையைச் சேர்ந்த ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர்கள் இந்த மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை வேலைகளை கவனிப்பதற்காக நியமித்தாலும்கூட, அங்கே நிர்வாகம் நடைபெறுகின்றதா என்பதைப் பார்த்தால், அது ஆலோசனைக்குரிய அது மனித இயல்புக்கு உட்படுத்த முடியாத அளவிலேதான், அங்கே இந்த பிரக்கா ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்த நிர்வாகத்தை சரிவர நடத்த முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 கோடிக்கு இழப்பு ஏற்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர்கள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் சென்று சரிவர நிர்வாகத்தை செய்ய முடியாத நிலையில், அரசு இத்தகைய மானிய கோரிக்கைகளுக்கு ஒதுக்கி இருக்கின்ற தொகை வீணானது என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குற்றச் சாட்டு. மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகள் வேலைகளை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் கிராமங்களிலே சரிவர நிர்வாகம் செய்கிறார்களா என்றால், நிச்சயமாகக் கிடையாது. பல கிராமங்களை அவர்கள் பார்க்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்களால் சரிவர அதைப் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த நிலைமையிலே இந்த கிராம நிர்வாகம் என்ற தலைப்பிலே நீங்கள் ஒரு சிம்பாலிக்காக, அந்த கிராம நிர்வாகம் என்ற தலைப்பை அடித்திருக்கிறீர்கள். அதைப் பார்க்கின்ற போது கிராம நிர்வாகம் இல்லாத அளவுக்கு இருப்பதால்தான், அதை அச்சடிப்பதிலும் அதை அடித்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, கிராமங்களில் நிர்வாகம் சரிவர நடக்கவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்வது என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதே நேரத்திலே, இன்றைய தினம் வறட்சியால் பல பகுதிகள், பல இடங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய நிலைமையைப் பார்க்கின்றபோது, இந்தக் குறிப்பிலே 7 ஆம் பக்கத்தில், சென்னை, நீலகிரி, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்கள் தவிர, 13 மாவட்டங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டன என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். அதே குறிப்பிலே நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், கிராமப் பகுதிகளில் குடிநீர் தட்டுப்பாடாயிற்று. பயிர்கள் நீரின்றி சாவியாயின. உழவுத் தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி வாடினர். இவ்வாறு வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்டு, தொல்லைக்கு ஆளான மக்களின் துயர்துடைக்க 1980 நவம்பர் மாதத்திலிருந்து எல்லா நிவாரணப் பணிகளையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது என்று சொல்லுகிறீர்கள். இப்படி 3 மாவட்டங்கள் தவிர, மற்ற எல்லா மாவட்டங்களும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டன. அதே நேரத்தில், வரியை நீங்கள் நீக்கவில்லை; சலுகை கொடுக்கவில்லை. வரி போடவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, 1390 ஆம். பசலிக்கு 1980-81-க்கும்

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்] [1982 மார்ச் 18]

1391 ஆம் பசலிக்கு 1981-82க்கும் இந்த ஆண்டுகளுக்கான நிலவரியை வசூலிப்பதில் நீங்கள் தீவிரம் காட்டினீர்கள் என்பதை நீங்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். 13 மாவட்டங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று, சென்னை, நீலகிரி, கோயம்புத்தூர் தவிர. அதே நேரத்திலே நிலவரி வசூலிலே ஜப்தி நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள். அதைப் போலவே கூட்டுறவுக் கடனிலேயும் ஜப்தி நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள்.

**

**

**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தமாதிரிச் சொல்லக் கூடாது. சபாநாயகர் கவனிக்க வேண்டிய விவகாரம் அது, ஆகவே அதைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது. அதை நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : அங்கே கடுமையான வறட்சி இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. 13 மாவட்டங்களிலே கடன் வசூலிக்கப்படுவதற்காக ஜப்தி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பாதிக்கப்பட்டு விவசாயிகளுடைய கொத்துக்களை எல்லாம் ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கிறபோது ஆறுதலாக ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரிடம் கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் கூட்டுறவுக் கடனை வசூலித்தே தீர வேண்டும், மத்திய அரசினுடைய கட்டாயத்தினால் வசூலிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வருவாய்த் துறை அமைச்சர், கடந்த ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் பருவ மழை தவறி கடுமையான வறட்சி இருக்கிறது, பெரிய கொந்தளிப்பு இருக்கிறது, இருந்தாலும் அரசு அதிகாரிகள் மூலமாக வேகம் வேகமாக வசூலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 1980-81, 1981-82 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளிலேயும் கடன்களை வசூல் செய்வதிலே தீவிரம் காட்டப்பட்டு வருகிறது. பல மாவட்டங்களிலே, குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஜப்தி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பல இடங்களிலே சில காரியங்களைச் சென்ற ஆண்டு நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். செய்திருக்கின்ற நிவாரண வேலைகளிலே ஓரளவுக்கு பலன் ஏற்பட்டது என்று சொன்னாலும் முழு அளவுக்கு பலன் ஏற்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்வது என்னுடைய கடமையாகும், அங்கே குடிநீர் வசதிக்காக 1153 துளைக் கிணறுகள் ஏற்பாடு செய்தீர்கள். ஆனால் ஏறக்குறைய 30, 35 சதவீதம் நல்ல

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 18]

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்]

முறையிலே வேலை செய்யவில்லை, இன்றைக்கு கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற குடிநீர் வாரிய அதிகாரிகளிடத்திலே கேட்டால் அவரைக் கேளுங்கள் என்றும் இவரைக் கேளுங்கள் என்றும் பல முனைகளிலே மோட்டர்கள் கெட்டு விட்டன என்று சொன்னால் அவர்கள் அதற்கு அலுவலகம் அந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்றும் கைபம்பு கெட்டுவிட்டது என்று சொன்னால் அதைக் கவனிக்கிற அலுவலகம் வேறு இடத்திலே இருக்கிறது என்றும் இப்படி ஒவ்வொரு அலுவலகத்தையும் காட்டுகிறார்களேதவிர அந்த கிணறுகள் எல்லாம் செம்மையாக வேலை செய்யவில்லை என்ற நிலைமை தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. நான் இந்த அரசுக்கு இந்த நேரத்திலே வேண்டுகோள் விடுப்பது என்னவென்றால் இந்த ஆண்டும் மழையில்லை, எதிர்காலத்திலே கடுமையான பஞ்சம் இருக்கும், அதற்காக அரசு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் மாவட்ட ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற சில நிலைமைகளை சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மட்டுமல்ல, பல மாவட்டங்களிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு ஒரு ஆண்டு தான் இருக்கிறார்கள், ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக மாற்றப்படுகிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்திற்குச் செல்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சரியாக அந்த மாவட்டத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கே 6, 7 மாதங்கள் ஆகும். பிறகுதான் உருப்படியான காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஒரு மாவட்டத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு ஆக்கப்பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் குறைந்த பட்சம் 2, 3 ஆண்டுகளாவது இருந்தால்தான் செம்மையாக ஆற்ற முடியும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபோது எங்களுடைய மாவட்டத்தில் திரு. பெல்வியப்பா அவர்கள் மூன்று ஆண்டுகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்து பல ஆக்கப் பூர்வமான பணிகளை செய்தார்கள். ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை ஆண்டுக்காண்டு மாற்றுவதை விட்டு குறைந்தபட்சம் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு இருந்தால்தான் சரிவர பணிகள் நடக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.30)

ரெவின்யூ இலாக்காவை பொறுத்தவரையில் பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. நவாப் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட பில்முத்தா, சுரோர்த்தியம் போன்ற 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக போடப்பட்ட ஷரத்துக்களுடன் உள்ள பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு பிறகு சில விவசாயிகளுக்கு மாறியிருக்கிறது. ஆகவே இவற்றில் நடவடிக்கை எடுத்து அனுபவிக்கிற விவசாயிகளுக்கு உதவிட கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்] [1982 மார்ச் 18]

அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் பல நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அவர்கள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டிலே கடுமையா உழைக்கிறவர்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தை காஞ்சிபுரத்தில் அமைத்து மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அலுவலகத்தையும், போஸ்ட் அலுவலகத்தையும் கட்டினார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை பிரிக்கிற போது வந்தவாசி, செய்யாறு, அரக்கோணம் போன்ற வட்டங்களை சேர்த்து பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டம் என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும். இதிலே ஆறு வட்டங்கள் சேர்க்க வேண்டுமென்று இரண்டு மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். திருத்தணி, அரக்கோணம், உத்தரமல்லூர், போன்ற வட்டங்களை வைத்து பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டம் என்ற பெயரை அந்த மாவட்டத்திற்கு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறை தமிழகத்திலே வறட்சி பீடித்திருந்தபோது வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை, புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் தாயுள்ளத்தோடு அனைத்துக் கட்சிகளையும் கொண்டு, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கட்டிக் காட்டியதைப் போல பல்வேறு கட்டிகளில் இருக்கிறவர்கள் பாராட்டுகிற வகையிலே நடத்திக் காட்டிய அந்த பெருமைக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்வேறு கட்டங்களில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை முறைபடுத்தி, மிகச் செம்மையாக, வறட்சி இந்த மாநிலத்திலே நிலவியது என்றாலும், மக்கள் அதை உணராத வகையிலே பணிகளை மேற்கொண்டது. இதற்காக மாவட்ட அளவிலே பல்வேறு கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டன. கடந்த காலங்களைப்போல இல்லாமல் வறட்சி நிவாரணப்பணி இந்த இந்த பணிகள் இவ்வளவு மதிப்பீட்டில் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்று கட்சி பேதங்கள் இல்லாமல் அனைத்து கட்சிகளுக்கும் முன்னறிவிப்பு கொடுத்து அந்த பணிகளை துவங்கியிருக்கிறோம். அந்த விவரங்களை அச்சடித்து கொடுத்து வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை அனைத்து கட்சியினரும் கண்காணிக்கிற வாய்ப்பினை இந்த அரசு உருவாக்கிக் கொடுத்தது.

1982 மார்ச் 18] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி.பாலசுப்பிரமணியன்]

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் கொண்டிருக்கிற தாயுள்ளத்தின் காரணமாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் நேரிலே சென்று அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி நிலையைப் போக்குகிற அளவில் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் கண்காணித்தார்கள். அதைப்போல இங்கே அங்கம் வகிக்கிற அமைச்சர் பெருமக்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று போர் கால நடவடிக்கை யப் போல பணிகளை ஆற்ற வேண்டுமென்று பொறுப்பினை கொடுத்து வறட்சி இருந்தது என்ற உணர்வே இல்லாத அளவில் பணிகளை ஆற்றியதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படை கொள்கையான நாங்கள் கட்டுண்டு வாழ்வோம், பிரிவினை நாடோம், சமநிலையில் இணைவோம் என்கிற அடிப்படையிலே மத்திய அரசிடத்திலே முரண்பட்டுத் தன் காரியங்கள் வாங்க வேண்டும் என்ற நிலையை மாற்றி இந்த மாநிலத்திலே மக்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கிற பணத்தை முறையாக சரியாக, மிகப் பயனுள்ள வகையிலே செலவழித்தது என்ற அந்த பாராட்டை மத்திய அரசே வழங்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இந்த வறட்சி நிவாரணத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேற்கொண்ட பணிகள் மூலமாக மத்திய அரசிடத்திலே யிருந்து உதவிகளை பெற்றமைக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில், இந்தச் சூழ்நிலையில், மைய அரசு அறிவித்திருக்கிற உத்தரவிலே, அருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு கொள்கையிலே ஒரு தடுமாற்றமும், மயக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையாக இருக்கின்றது. ஏனென்றால், இந்த மாநிலத்தில், பணிகளைச் செய்து அதன் மூலமாக பிரச்னைகள் நீங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதில் எந்தவிதமான குறைபாடும் சொல்லவில்லை. ஆனால், 1975 ஆம் ஆண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருக்கிறபொழுது, 'நாங்கள் மேற்பார்வையிடுவோம்' என்று மைய அரசு சொன்ன காரணத்திற்காக, அன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். 'மேற்பார்வையிடுவோம் என்று சொல்வதே தவறு. மேற்பார்வையிடுவோம் என்று மாநில சர்க்கரைப் பார்த்துச் சொல்கிறீர்கள். நான் தமிழன். வயிற்றைவிட மானம் பெரிது. ஆகவே, நிதியை வாங்க மாட்டேன்' என்று சொன்னார்கள். நான் அப்படியே பேராசிரியர் அவர்களுக்குப் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். அன்றைய தினம் கலைஞர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் பேசிய வாசகங்கள் இவைதான். 'மேற்பார்வையிடுவோம், கண்காணிப்பேன் என்று சந்தேகக் கண்ணாட்டத் தோடு ஒரு மாநில அரசை இழிவாக நடத்துவதாக இருந்தால் நாமெல்லாம் தமிழர்கள், உணவைவிட, வயிற்றைவிட மானம் பெரிது என்று மதிப்பவர்கள், நாம் அவர்களிடம் கேட்பது

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1982 மார்ச் 18]

பிச்சை அல்ல. நாம் கொடுத்த வரிப் பணத்திலேயிருந்து நமக்குத் தர வேண்டிய உரிமையைத்தான் கேட்கிறோம். இதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், இனிமேல், உங்களிடம் வறட்சி நிவாரண நிதி கேட்கப் போவ தில்லையென்று சொன்னேன். “சுப்பிரமணியம் நிதி அமைச்ச ராக இருக்கும் வரையிலும் கேட்க மாட்டேன்” என்று சொன்னார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் படித்ததற்குப் பின்னாலே விளக்கம் கிடைத்திருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதை முழுவதும் படிக்கிறபொழுது அதிலே உள்ள உண்மை தெரியும். வெளியிலே ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அப்படிப் பேசிய காரணத்தால், ‘நாங்கள் மேற் பார்வையிடுவோம்’ என்று சொல்கின்றபொழுது, ஒரு மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதனாலே இழிவு ஏற்படுகிறது. இன்றைக் கிருக்கிற மாநில நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவு செய்வதைப் பற்றி யாராவது மத்திய அமைச்சர் திரு. நகரிலோ மைலாப்பூரிலோ, பொதுக்கூட்டத்திலே அப்படி பேசுவாரானால், இதே கருத்தைத்தான் இன்றைக்கும் நாவலரும் சொல்லக் கூடிய இடத்திலே இருப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன். மேலே யிருந்து அவர்கள் எழுதிய கடிதம் அல்ல, நடுத்தெருவிலே நின்று பேசிய பேசுக்குச் சட்டமன்றத்திலே சொல்லப்பட்ட பதில். எனவே, அந்த உணர்ச்சி மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கும் மிச்சம் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: நான் உண்மையி லேயே மாண்புமிகு பேராகிரியருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பேராகிரியர் அவர்கள் அந்த நிலைமையிலே யிருந்து இன்னும் மாற்றிக்கொள்ளவில்லையென்பதற்காக நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கண் காணிக்கவே கூடாது, கண்காணிக்கிறேன் என்று சொன்னதே தவறு என்று சொன்ன திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பாராளு மன்றத்திலே.....

திரு. க. அன்பழகன்: இல்லை, அதிலேயே தவறு; கண் காணிப்பதற்கு முறைப்படி அரசு அரசை அணுகலாம். ஆனால், பொதுக் கூட்டத்திலே, கண்காணிக்கிற கடமையைப் பற்றி— அரசாங்க முறையிலே அணுக வேண்டிய ஒன்றை, பொதுக் கூட்டப் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்திய காரணத்தால் அந்த எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகத் தெளிவாக, கலைஞர் அவர்கள் இந்த அவையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். ‘அரசிய லமைப்புச் சட்டப்படியே, யுட்டிலைசேஷன் சர்ட்டிபிகேட்’

1982 மார்ச் 18] [திரு. வேட்சந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

அனுப்ப வேண்டுமென்கிற பொழுது கண்காணிப்புத் தேவையில்லை' என்று. நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், கண்காணிப்பதே தவறு என்று சொன்ன திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. சி. டி. தண்டபாணி பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்த கருத்து, 26—2—1982 என்று 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரசில்' வெளிவந்திருக்கிறது. கண்காணிப்பதற்கென்றே ஒரு குழுமைய அரசு போட்டும் பணம் கொடுக்கின்ற மைய அரசிற்குக் கண்காணிக்கின்ற அத்தனை உரிமைகளும் உண்டு என்று வாதிடுகிறார்கள். அவை அப்படியே படித்துக் காண்பிக்கிறேன்.

The centre was urged in the Lok Sabh today by the Congress-I and opposition Members to set up a watch Dog Body to monitor the implementation of the various plan programmes in the states. Mr C. T. Dandapani, D.M.K., said an agency to watch the states performance was urgently called for as some of the programmes initiated for the benefit of the weaker section had not taken off. The center which gave money to the states for the programmes was well within its rights to appoint such a body.

நான் அதனாலேதான் சொன்னேன் கொள்கையிலே தடுமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என்று.

திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கையிலே தடுமாற்றம் அல்ல. நிதி வரவு செலவு செய்வதை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெற்ற பொழுது, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே முதலமைச்சராக இருந்தவர், ஒரு அரசாங்கம். ஒரு அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டிய, கண்காணிக்க வேண்டிய கடமையை, அரசியல் பிரச்சாரமாக, பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிய காரணத்தால், அவ்வாறு பதில் சொன்னார். அரசியல் முறைப்படி கண்காணிக்கின்ற உரிமை மத்திய அரசுக்கு அவர்கள் தருகிற நிதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு துறையிலேயும் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களே தமிழகத்திற்கு வந்து மாநில அரசினுடைய திட்டங்களைப் பற்றி கலந்து உரையாடுவது மூலமாக ஒரு கண்காணிப்பு நடத்தியதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அந்தக் கொள்கை, இங்கே ஏற்கப்பட்டு, அரசாங்கப் பிரச்சனையாக இருக்க வேண்டியதை, அரசியல் பிரச்சனையாக்கிய காரணத்தால் பேசப்பட்டது.

[1982 மார்ச் 18]

(முற்பகல் 10.40)

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அன்றையதினம் பேரவையிலேயே அன்றைய முதல்வரவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே யுடிசைசேஷன் சர்ட்டிபிகேட் அனுப்புகின்ற நியதி இருக்கின்றபொழுது கண்காணிக்க வேண்டுமா என்று கேட்டிருக்கின்றார்கள். 17-3-1975-ஆம் தேதிய புரொசீடியூரிலே இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கூட ஏதோ கிராம அதிகாரிகளை புரட்சித் தலைவர் அரசு உடனே தூக்கியெறிந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்படித் தூக்கியெறிந்து விட்டது என்று சொல்லுகின்ற பொழுது அந்தச் சட்டம் இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற பொழுது சொன்னார்கள். 24,000 கிராம அதிகாரிகளின் இதயங்களில் இரத்தம் வடிய வைத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், 24,000 கிராம அதிகாரிகளைப் பட்டினி போட்டு விட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அருமை நண்பர்களைப் பார்த்துக் கேட்கின்றேன், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் செய்தார்களா? நீங்கள் இந்தக் கிராம அதிகாரிகளை வர்க்கிஸ் கமிட்டியினுடைய சீர்த்திருத்தத்தினுடைய அடிப்படையிலே நீக்குவதற்கான அரசாணையைப் போடவே இல்லையா? 1975-ஆம் ஆண்டு வருவாய்த் துறையினுடைய அரசாணை எண் 114-ஐ அன்று போட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த அரசாணை பிறப்பிக்கின்ற தேதியிலேயிருந்து 55 வயதைத்தாண்டியவர்கள் கிராம அதிகாரிகள் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள். 30-ஓண்டுப் பணி முடித்தவர்கள் கம்பல்சரி ரிடையர்மெண்ட் கொடுக்கப்படுவார்கள் என்று இப்படிப்பட்ட அரசாணையை நீங்கள் போட்டீர்கள். நானே வாதத்திற்கு வந்துவிடுகிறேன். போட்டு, அந்த வேளையில் அந்த அமைப்பு உங்களை வேண்டிக் கொண்டதன் பேரில் நிறுத்தி வைத்திருந்தால் அந்த அரசாணை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது என்று ஒரு அரசாணை போட வேண்டும். வருவாய்த் துறையினுடைய அந்த அரசாணை எண் 1140-இன்படி நீங்கள் விதித்திருக்கின்ற நியதியின்படி அந்த அரசாணை அன்று செயல்படுத்தப்பட்டிருக்குமேயானால் ஏறத்தாழ 15,000 பேர், 17,000 பேர் கிராம அதிகாரிகள் வீட்டுக்குப் போயிருப்பார்கள். நீங்கள் அந்த அரசாணையை நிறுத்தி வைக்கச் சொல்லியும் ஆணை போடவில்லை. அரசாணையைப் போட்ட நீங்கள் அதை அமுல்படுத்தவும் இல்லை. நான் கேட்கின்ற வினா, அரசாணையைப் போட்டுவிட்டு பிறவி நீங்கள் மௌனம் சாதித்தீர்களே, அந்த மௌனத்தின் பொருகு என்ன? அதன் நிலை என்ன என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

1981 மார்ச் 18]

திரு. க. அன்பழகன்.: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மிகவும் கருத்துடையவர்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. முதல் உத்தரவு போடுகிற பொழுதே 55 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள். 30 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றியவர்கள் என்று இரண்டுவிதமான கண்டிஷன்கள் போடப்பட்ட காரணத்தால் அந்த உத்தரவை கூட அவர்கள் சொல்வதைப்போல 17,000 பேர்களைப் பாதிக்காது இப்போது 25 வயதிலே, திருமணம் ஆன புதிதிலே உள்ள கிராம அதிகாரிகள் உள்பட நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுடைய திடீர் உத்தரவாலே ஒருநாள் இரவிலே வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டார்கள். இரண்டுக்கும் இடையிலே உள்ள வித்தியாசத்தை 40 வயது இருக்கக்கூடிய ஒருவர் உணருவார் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. வேசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்.: 40 வயது என்பது தவறு. நான் கேட்டுக்கொள்வது அந்த அரசாணை அமுல்படுத்தப்பட்டிருந்தால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். அந்த அரசாணை அன்றையதுதான் வர்க்கீஸ் கமிட்டி, அம்ப்ரோஸ் கமிட்டியினுடைய பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் போடப்படுகிறது. நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அந்த அம்ப்ரோஸ் வர்க்கீஸ் கமிட்டி பரிந்துரை செய்தபடி அடிப்படை மாற்றத்தை கிராமத்திலே நாம் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் முழு நேர ஊழியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்ற அந்தப் பரிந்துரையின் அடிப்படையில், 1973-ஆம் ஆண்டு அம்ப்ரோஸ் கமிட்டி அறிக்கை சமர்ப்பித்ததன் அடிப்படையிலே நான் சொல்லுகின்றபடி 15,000 பேர் உடல்து 17,000 பேர் இல்லை என்றாலும்கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போட்ட அந்த ஆணையின்படி அன்றைய தேதியில் 55 வயதைத் தாண்டியவர்கள் தமிழகத்திலே கிராம அதிகாரிகளாக இல்லவே இல்லையா? 37 ஆண்டுப் பணிக்காலத்தை முடித்தவர்களே இல்லையா? ஆகவே, போட்ட அந்த ஆணைக்கு மௌனம் சாதித்ததே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதற்கு என்ன பொருள் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்.—மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அதற்குப் பொருள்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்குத் தெளிவு இருந்தது என்பது.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு.—மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தெளிவு இருந்தால் அரசாணையே போட்டிருக்க வேண்டியதில்லை.

நிரு க. அன்பழகன் : —மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது கூட ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படிக் கொண்டு வருகிற பொழுது அதனாலே சிக்கல்கள், இடையூறுகள் அதிகமாக இருக்கின்றது என்று தோன்றுகின்ற காரணத்தால் தொடர்ந்து அதே, முதலிலே சொன்ன அதே அடிப்படையிலேயே தொடர்ந்து நிறைவேற்றாமல் கைவிடுகிற திறமையும், அந்த மனப்பான்மையும் அரசுக்கு உண்டு. இந்த அரசும் எத்தனை காரியங்களைக் கைவிட்டிருக்கிறது.

நிரு வேசந்தூர் வி. பி. பரலக்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பேராசிரியர் அவர்களுக்கு மிகப்பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு அரசாணை போடப்பட்டு, அது இப்படிக் கோரிக்கையின் மூலம் நிறுத்தப்படுகின்றபொழுது 'கெப்ட்' இன் அபேயன்ஸ் என்று ஒரு ஜி.ஓ. போடுவார்கள். நான் பேராசிரியர் அவர்களிடத்தில் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்வது, அந்த அரசாணைக்கு 'கெப்ட்' இன் அபேயன்ஸ்' என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு போட்டதா என்ற விளக்கத்தைத் தயவு செய்து தர வேண்டும். என்னுடைய குற்றச்சாட்டே, என்னுடைய வினாவே, மிகச் சரியாக நேரடியாகக் கேட்கிறேன். போட்ட அரசாணையை அமல் நடத்தவும் இல்லை; அதை நிறுத்தி வைக்கிறோம் என்றும் நீங்கள் சொல்லவில்லை. அந்த மௌனத்திற்கு என்ன பொருள் என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, ஏதோ வசை பொழிய வேண்டுமென்பதற்காக ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக புரட்சித்தலைவரவர்களின் அரசைப்பற்றிப் பேசுவதை விட்டு நீங்கள் தொடங்கிய திட்டம், நீங்களே அதற்குத் தங்ளை ஒப்புவித்துக் கொண்டீர்கள், அந்தத் திட்டத்தைப் புரட்சித் தலைவரவர்கள் நடத்துகின்ற பொழுது, இந்த மாநிலத்திலே அமல் நடத்துகின்றபொழுது அதை ஒரு பிரச்சனையாக ஆக்கி, ஒரு காலட்டத்திலே 24,000 கிராம அதிகாரிகளின் இதயத்திலே இரத்தம் வடிகிறது இரவே வீட்டுக்குப் போச்சு சொல்லிவிட்டீர்கள் வீட்டிலே அடுப்பு பொங்கவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

அந்த நிலையில் ஒரு உச்சநீதிமன்றம் சொல்லுகின்ற தீர்ப்பினை மதித்து இந்த மாநில அரசு பல்வேறு தொகை தருகின்றபோது மாநிலத்தினுடைய பணத்தை வீணடிக்கின்றீர்கள் என்று கூறுவது முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். அதேபோல மாநில அரசு மேற்கொண்டிருக்கின்ற இரண்டு நடவடிக்கைகள்.

1981 மார்ச் 18] (திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்)

நில அளவைத் திட்டம், பட்டாபாஸ் புத்தகம். இன்றைய தினம் கிராமப் புறத்திலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய விவசாயிகள் இந்த அரசு என்ன சலுகைகளை அளிக்கிறதோ, அந்தச் சலுகைகளை பெற முடியும். பெறுவதிலே இருக்கின்ற சிக்கலை தவிர்க்கின்ற வகையிலே என்னைப் பொறுத்தவரையிலே கிராமப் புறங்களிலே அரசு தீட்டுகின்ற திட்டத்தினுடைய பலனை அந்தத் திட்டங்கள் ஏழை எளியவர்களுக்கு எட்டுவதற்கு இடையூறாக இருக்கின்ற பிரச்சினை எவை என்பதை ஆய்ந்து அவர்கள் இந்த அரசினுடைய சலுகைகளைப் பெறுவதற்குச் சாதகமாக, அவர்கள் அரசினுடைய சலுகைகளை மிக எளிதாக பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே அந்த பட்டா பாஸ் புத்தகச் சட்டத்தையும், இந்த நில அளவைத் திட்டமும் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு வழங்கி இருக்கின்றது சர்வரோக நிவாரணி என்று அதைச் சொல்லவேண்டும். அதைநான் தெளிவாக விளக்கவில்லை என்றாலும் கூட, இத்தனை ஆண்டுக்காலம் அதன் தொடர்பாக வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்து கொடுக்கப்பட இருக்கிற பட்டா பாஸ் புத்தகத்தினை மிக விரைவாக ஒரு சட்டப்படியான டாகுமென்ட்டாக லீக்கைசுடு டாகுமென்டாக இந்தியன் ரிஜிஸ்டிரேஷன் ஆக்டிலே இணைத்து அதற்கு முழு வடிவைக் கொடுக்கவேண்டும். இந்தப் பட்டா பாஸ் புத்தகம் இருந்தால் போதும். அதை வைத்து அவர்கள் வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் எடுக்கவேண்டியதில்லை. தங்களுடைய சொத்து மதிப்பிற்கு கிராம கர்ணத்தையோ ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரையோ நாடவேண்டிய தேவையில்லை. கிரிமினல் நீட் மன்றத்திற்கு ஜாமீனுக்குப் போகவேண்டும் என்றாலும் கூட, ஆர். ஐ. வீட்டு வாசற்படியில் காத்து நிற்கத் தேவையில்லை என்கிற சூழ்நிலையை, அந்தப் புனிதமான திட்டத்தை, கிராமப்புற பகுதிகளிலே இருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்கு சர்வரோக நிவாரணி என்று புரட்சித் தலைவர் அறிவித்துள்ள அந்தத் திட்டத்தை மிக விரைவில் இந்த மாநிலத்திலே அமல்படுத்தி இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கே நாம் வழிகாட்டியவர்களாக இருக்கவேண்டும். 1952 முதல் இன்று வரை இந்த மாமன்றத்திலே பேசியிருக்கிறோம். ஒரு ஏழை விவசாயி ஆர். ஐ. இடத்திலே சென்றால், கர்ணம் இடத்திலே சென்றால், தாசில் தாரிடத்திலே சென்றால் சிக்கல் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அரசு

(திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்ரமணியன்) [1981 மார்ச் 18]

ஒன்றுதான் இந்தச் சிக்கலை நிர்வாகச் சீர்த்திருத்தத்தின் மூலம், அதனுடைய யுக்தியின் மூலம் அந்த ஏழு விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற இடர்ப்பாடுகளை எப்படியெல்லாம் நாம் சீர்த்திருத்தமுடியும். எப்படியெல்லாம் அவர்களுக்குச் சிக்கல் இல்லாமல் செய்யவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் அதைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இந்தப் பட்டா பாஸ் புத்தகத்தையும், நிலஅளவைத் திட்டத்தையும் விரைவுபடுத்தி அமல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே குத்தகைதாரர்கள் பதிவேடு, இந்த அரசு மக்களை நம்பி இருக்கிற அரசு, சட்டத்தை அமல் நடத்துகின்ற பொறுப்பை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வந்து இருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இந்த மாநிலத்திலே தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் போடப்பட்டு அதை அமுல்படுத்துகின்ற பொறுப்பை மக்கள் பிரதிநிதிகளிடத்தில் நாம் கொடுக்கிறோம். மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காக அந்தச் சட்டமுன்வடிவை அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்ற இருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே மக்களை நம்பி நடத்திக்கொண்டு இருக்கிற ஆட்சி. நிர்வாகத்திலே மக்கள் நேரடியாகப் பங்கு ஏற்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே மக்கள் தந்துள்ள அரசாகப் புரட்சித் தலைவர் அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது என்ற விதத்தில் அவரைப்பாராட்டி ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்கிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டங்களைப் போடுகின்றபோது அத்தனை தரப்பிற்கும், பாதிக்கப்படாத ஒரு நிலையைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பணிவுடனும் கணிவுடனும் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறத்திலே குத்தகைதாரர்கள் பதிவேட்டிலே எவரையும் காலிசெய்யக்கூடாது. அதைப்பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். உழைக்கின்றவனுக்கே நிலம் சொந்தம், உழைக்கின்றவனுக்கே அங்கே உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிற அதே நேரத்திலே சமுதாய நீதி இரண்டு பக்கமும் வழங்கப்படவேண்டும்.

ஒரு சாதாரண விதவை தன் கணவன் இறந்து விட்ட சூழ்நிலையில் தன் மகனுக்கு 15 வயது இருக்கிறபோது ஒரு நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுகிறாள். தாய் தான் பெற்ற மகன் 20 ஆண்டுகள் ஆகும்போது தன் கணவன் ஈட்டிவைத்த, சம்பாதித்து வைத்த நிலத்தைக் கேட்கவேண்டும் என்றால்கூட அங்கே போகமுடியாது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றி குத்தகைதாரர்கள் சட்டத்திலே விதவைப் பெண்களுக்கு பணியிலே இருந்து வெளியேறுகின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதே சமயத்திதற்போதைய குத்தகைதாரர்களை பாதிக்கின்ற வகையி

1981 மார்ச் 18] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்துக்காக வாங்குபவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் முந்தைய குத்தகை தாரர்களுக்கே கொடுக்கலாம் என்ற அளவிலே சட்டத்தைத் திருத்தி, நலிந்தவர்கள், பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு இருக்கின்ற புனிதமான சட்டத்திற்கு இதிலே என்னென்னவோ காரணங்களைச் சொல்லி மத்திய அரசு அனுமதிமறுத்து இருக்கிறது. அதிலே சொல்லியிருக்கிற காரணங்களிலே ஒரு காரணம் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ள முடியாத காரணம். அதற்காக காமட்சிசேஷன் எப்படிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த ஆக்டிலே போடவில்லை என்று சொல்லி, அதை ஒரு காரணமாகச் சொல்ல, மத்திய அரசு ஒப்புதல் கொடுக்க மறுத்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிலே பார்த்தேன், மற்றைய காரணங்கள் நியாயமாக இருந்தாலும் கூட ஆக்ட் 11/79-ல் மற்றைய அரசுகளைவிட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கூட மகசூல் அடிப்படையிலே நிலத்தின் விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அப்படி இல்லை. அதிலே கூடுதல் தொகை கொடுக்கவேண்டியவரும். இழக்கின்ற நிலத்திற்கு இதைவிட நிலச்சுவரந்தாரர்களுக்கு ஏராளமாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே லேண்ட் ரெவின்யூ 10 மடங்கு கொடுத்தால் போதும் என்று அந்தந்த வகையிலே அந்த இழப்பிற்கு காமட்சிசேஷன் வழங்கவேண்டும் என்று ஆக்ட் 11/79-ல் தெளிவாகப் போட்டு இருக்கிறபோது எப்படி மத்திய அரசு அந்த விதியை இந்தச் சட்டத்திலே போடவில்லை என்று மறுத்து இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

இதிலேகூட இதை அனைத்து தரப்பினர்களும் அத்தல.னகட்சியினைச் சார்ந்தவர்களும் பாராட்டினார்கள். ஏன், 1962 ஆம் ஆண்டு நாக்பூரில் நடைபெற்ற மாநாட்டிலே பேசிய பண்டித நேரு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். 1960 ஆம் ஆண்டு போடப்பட்ட நில உச்சவரம்புச் சட்டங்கள் முறையாகப் போடப்படவில்லை. மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு வரவில்லை, பிணாமியாக ஏமாற்றி விட்டார்கள் அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏன், உத்திரப்பிரதேசத்தில் தியோலியிலே 1981 ஆம் ஆண்டிலே கலவரம் நடந்தபோது நில உச்சவரம்பு சட்டங்கள் மூலமாக மாநிலங்களிலே அமுல்படுத்தப்பட்டால்தான் இப்படிப்பட்ட ஜாதிக் கலவரங்களை குறைக்க முடியும் என்று நமது பிரதமர் தருமதி. இந்திரா காந்தி அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நான் வேண்டி வேண்டி கேட்டுக் கொள்வது மீண்டும் இந்தச் சட்டத் தக் கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் தரவேண்டுமென்ற கருத்தினைவலியுறுத்த வேண்டும்.

(முற்பகல் 10.50)

அதேபோல், வர்கீஸ் கமிட்டி, அம்புரோஸ் கமிட்டி, சொல்லி இருக்கின்ற அடிப்படையிலே, மதுரை மாவட்டம்,

[திரு. வடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 மார்ச் 81]

பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. அதை இரண்டாகப் பிரித்து திண்டுக்கல்லை தனி மாவட்டமாக ஆக்கவேண்டுமென்ற கேடு ரிக்கையினை நான் வைக்கிறேன். அதேபோல் திருச்சியை, மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கின்ற அதை, இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று அந்த மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கூட அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். எனவே, திருச்சி மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, காவிரிக்குத் தெருக்கே திருச்சியைத் தலைநகராகவும், வடக்கே ஸ்ரீரங்கத்தைத் தலைநகராகவும் வைத்து பிரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினை நான் வைக்கிறேன்.

அதேபோல் நான் சார்ந்திருக்கின்ற வேடசந்தூர் தொகுதியிலே சில பகுதிகள் உண்மையிலேயே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன என்ற ஒரு பிரச்சனைகூட இங்கே கிளம்பி இருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய தொகுதியிலே வேடசந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஒரு சில பகுதிகளையும் வடமதுரையைச் சேர்ந்த ஒரு சில பகுதிகளையும், குஜலியம்பாளையம் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சில பகுதிகளையும் வறட்சிநிவாரணப் பணிக்காக பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை முன்வைத்து, எனக்கு வழங்கிய வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ், நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். மாவட்டங்களிலே இன்றைக்கு நிர்வாகம் மிகவும் தேக்கநிலையிலே இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மாவட்டங்களுடைய விஸ்தீரணம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. மாவட்டங்களுடைய வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் மாவட்டங்களை உடனடியாக இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும், உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமென்றால், நான் இருக்கின்ற செங்கை மாவட்டத்தைச் தென் செங்கை என்றும், வடசெங்கை என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட வளர்ச்சிக் கூட்டங்களை நடத்துகின்ற போது, அந்த மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரித்து, இரண்டு ஆட்சித் தலைவர்களை நியமித்தால், அது சரியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஏன் என்று சொன்னால், இதற்கு முன்னதாக இதே மானியத்தின் மீது, சென்ற ஆண்டிலே அருமைச் சகோதரர் பூங்காவனம் அவர்கள் பேசுகின்றபோதுகூட இதையே நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1982 மார்ச் 18]

[திருமதி டி. யசோதா]

ஆனால், மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிப்பது நிறைவு பெற்று இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மாவட்டங்களிலே வேலைத் தேக்கம் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், சிபாரிசு செய்கின்ற வர்களுடைய பணிகள் சிறப்பாக முடிவடைகின்றன.

அடுத்தாற்போல், குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், லஞ்சத்திற்கு அதிகமாக வேலைப்பளு இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவரவர்கள் தங்களுடைய காரியங்களைச் செய்து கொள்வதற்கு, ஏதோ காசைக் கொடுத்தோம், காரியம் முடிந்து விட்டது என்கிற நிலைமையிலே இங்கே பணிகளை முடித்துக் கொண்டு செல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இங்கே ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ. என்று இருக்கிறார். அப்படி இல்லாமல் தாலுகாவிற்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ. வீதம், வட்டாரத்திற்கு ஒரு தாசில்தார் வீதம், 10 கிராமங்களுக்கு ஒரு கிராம சேவக் என்பது போல், 10 கிராமங்களுக்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை நியமித்தால் நிச்சயமாக ஓரளவிற்குப் பணியை மிகச் சலபமாகவும், விரைவாகவும் முடிக்கமுடியும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் முதியோர் பென்ஷன், விதவைகள் பென்ஷன் ஊனமுற்றோர் பென்ஷன், பட்டதாரிகளுக்குச் சலுகைகள் மற்றும் ஜாதிச் சான்றிதழ்கள் போன்று பலச் சான்றிதழ்களை வழங்க அவர்கள் மனுக்களைப் பெரவேண்டி உள்ளது. இப்படி பல் வேறு வேலைகள் அதிகமாகச் இரங்கின்றபோது அவர்களால், அத்தனையையும் ஒட்டுமொத்தமாக செய்யமுடியவில்லை. எனக்கு மிகவும் வயதாகிவிட்டது, என்வே உதவித்தொகை கொடுங்கள் என்று கேட்டு மனு எழுதினால், அவருக்கு அந்த மனுவினுடைய பலன் கிடைத்து அந்தப் பணம் கொடுக்கும் நேரத்திலே மனு செய்தவர் உயிரோடு இல்லை என்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். அதற்குக் காரணம் வேலைப்பளு அதிகமாக இருப்பது தான். அதனால்தான் உடனடியாக அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை.

இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மாவட்டங்களிலே பணிபுரிகிற அந்த அதிகாரிகளுக்கு உண்மையிலே அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யார் யார் என்ற அடையாளம் கூட தெரியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. தென் செங்கை மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதி இருக்கிறது. அங்கே மாவட்ட அதிகாரிகளாக இருக்கிற பலருக்கு நான்தான் அந்த சட்டமன்றத் தொகுதி உறுப்பினர் என்று தெரியவில்லை, அந்தச் சட்டமன்றத் தொகுதிக்கு வேலைப் பளுவும், பாராமுகமும் இருக்கிறது.

[திருமதி. டி. யசோதா]

[1981 மார்ச் 18]

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மருத்துவத் துறை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு அரசாங்க விழா என்னுடைய தொகுதியில் ஓரகடத்தில் நடைபெற்றது மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தவிழாவுக்கு வந்திருந்தார்கள். அந்த விழாவிலே சில புதிய மருந்துகளை வழங்கினார்கள். அந்த விழாவுக்கு என்ன அழைக்கவில்லை; இறுதியில் அமைச்சர் அவர்களே அதை விசாரித்ததில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் யார் என்று தெரியவில்லை என்று அதிகாரிகள் பதில் சொல்ல, அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் வருத்தம் தெரிவித்தார்கள்.

அதைப்போல இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக என்னுடைய தொகுதியில் 'அடல்ட் எஜுகேஷன்' சம்பந்தமாக கல்வித்துறையின் சார்பில் ஒரு அரசாங்க விழா நடைபெற்றது. அது அரசாங்க விழாவாக இருந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னை அழைக்கவில்லை. அந்த அடல்ட் எஜுகேஷன் அதிகாரிக்கு என்னைத் தெரியவில்லை. பக்கத்தில் இருக்கிற திருத்தணி சட்டமன்ற உறுப்பினரை அழைத்திருக்கிறார்கள். அந்த எம்.எல்.ஏ. முன்னிலையில் விழா நடக்கிறது. இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு மாவட்ட நிர்வாகம் எந்த அளவுக்கு நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாமன்றத்திலே அமைச்சர்களும் அவைத் தலைவர் அவர்களும் அளிக்கின்ற உறுதிமொழி அங்கே காற்றிலே பறக்கிறது என்பது வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த உறுதிமொழி காப்பாற்றப்படுவதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்து, இன்றைக்கு அரிசன மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் மிகவும் எடுத்துக்கட்டிக்கொண்டு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்லும்போது அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அது எந்த அளவுக்கு நடைமுறையில் இருக்கிறது? ஸ்பெஷல் தாசில்தார் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் மாவட்ட அளவில் அரிசனங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களைக் கவனித்து வருகிறார். ஆனால் அந்த அதிகாரி உடனுக்குடன் அந்த மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவருக்கு என்ன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அரிசன மக்களுக்குப் பாத வசதி இருக்கிறதா போக்கு வரத்து வசதி இருக்கிறதா? குடிதண்ணீர் வசதி இருக்கிறதா மயான பாதை வசதி இருக்கிறதா அவர்களுடைய தேவை என்ன என்பதை உடனுக்குடன் அவர் சென்று நின்று, உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படும் வாகன வசதி இல்லை. அவர் சிறப்பாகச் செயல்பட உடனடியாக வாகன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றி இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 18]

[திருமதி. டி. யசோதா]

அதைப்போல மாவட்டங்களிலே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு, போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு வாகன வசதி இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. ஜாதிக் கலவரங்கள், மற்ற தகராறுகள் நடைபெறும்போது அதிகாரிகளைப் போய் பாதுகாப்பு கொடுங்கள் என்று ஏழை எளிய மக்கள் கேட்கும்போது 'நீங்கள் டாக்கி பிடியுங்கள், உங்களோடு வந்து நீங்கள் காட்டுகிற குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கிறோம்' என்று சொல்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் டாக்கி பிடிக்க எங்கே போவார்கள்? அதனால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு, கிராமங்களில் நீதி கிடைக்காமல் அவர்கள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக வாகன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு மருத்துவ மனைகளுக்கும் வாகன வசதி இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் மூப்பரும்புதூரில் ஒரு அரசாங்க மருத்துவமனை இருக்கிறது. அது ஒரு தாலுகா தலைமை மருத்துவமனை. அந்த மருத்துவ மனைக்கு ஆம்புலன்ஸ் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே சிகிச்சை பெற்று, நோய் முற்றி, அந்த நோயாளியை சென்னைக்கு சிகிச்சைக்காக எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று அவர்கள் எழுதிக்கொடுக்கும் போது ஏழை எளிய மக்களால் எடுத்துவர முடியவில்லை. டாக்கிக்கு அதிகமாகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அதனால் பல நல்ல உயிர்கள் பறிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, எல்லா மருத்துவ மனைகளுக்கும் உடனடியாக ஆம்புலன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கிராம அதிகாரிகளுடைய வழக்கு நீண்ட நாட்களாக தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த வழக்கை அரசாங்கம் தீர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். அவர்களுடைய வேலையை தற்போது கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். இதற்கிடையில் இன்றைக்கு அரசாங்க நிலத்தில் இருக்கிற மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு, தூக்கிச் செல்லக் கூடிய சூழ்நிலை அதிகமாக இருக்கிறது. மரங்களை எல்லாம் வெட்டித் தள்ளிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வகையிலும் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது ஆகவே அந்த வழக்கைச் சீக்கிரமாகத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது வறட்சி அதிகமாக பாதிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் அதிகமாக வறட்சி இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் கூட வறட்சி இருக்கிறது. சென்ற அண்டைப்போல மிகவும் தாமதமாக வறட்சிப் பணிகளைத் தொடங்காமல் இப்போது இருந்தே

[திருமதி. டி.யசோதா]

[1982 மார்ச் 18]

‘டெம்பரரி ரிலீஃப்’ என்ற முறையில் அல்லாமல் நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரம் காண்பதற்கு, இந்த வறட்சியை நிரந்தரமாகப் போக்குவதற்கு உயர்மட்ட அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து, அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று, நிரந்தர பரிகாரம் காண அரசு முயலவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

பட்டாவைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நானும் அந்த மன்றத்திற்கு வந்த நாளில் இருந்து சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறேன். குறிப்பாக, காலனிகளில் வசிக்கும் மக்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். ஆனால் அந்த வேலைகள் விரைவாக நடைபெறவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி வந்து கிட்டத்தட்ட 1½ வருஷம் ஆகிவிட்டது. இருப்பினும், என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள மணப்பாக்கம் காலனி மக்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வசிக்கும் பகுதிக்குப் பக்கத்தில்தான் இந்தக் காலனி இருக்கிறது. இந்தக் காலனி மக்கள் 10 ஆண்டுகாலமாக அந்தப் பகுதியில் வசித்து வந்தாலும் இன்று வரையில் அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் நான்கு அரசாங்கத்தை பார்த்து விட்டார்கள். அரசாங்கம் மாறி மாறி வந்ததே கவிர அவர்களுடைய நிலை மாறவில்லை. அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியிடம் கேட்டுப் பார்த்தார்கள், திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியிடம் கேட்டுப் பார்த்தார்கள். பின்னர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியிடமும் கேட்டுப் பார்த்து விட்டார்கள் ஆனால் இன்று வரையில் அந்தக் காலனி மக்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இது பற்றி கேட்டால், இன்னுமா கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு மாவட்ட நிர்வாகம் ஒரு தேக்க நிலைமையில் இருக்கிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால், என்னுடைய தொகுதியில் மலைப்பட்டு என்ற இடத்தில் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த பகுதியில் கல் உடைக்கும் குத்தகையை இ.சி.சி. என்கிற பெரிய கம்பெனி எடுத்து இருக்கிறது. அவர்கள் ஸ்டே வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கல் உடைக்கும் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். பல ஆண்டு காலமாக இந்த கல் உடைப்புப் பணி நடந்து வந்தாலும், அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் பணம் கொடுக்கவில்லை என்றும் தெரிகிறது. அந்தக் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் மிகக் குறைந்த கூலிதான் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு டூனைக்கு இரண்டு யூனிட் லாரி கல் ஏற்றினால், ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்று கூலி பெறும் நிலைமையே இருக்கிறது.

1981 மார்ச் 18]

[திருமதி. டி. யசோதா]

இதைப் பற்றி தாசில்தாரிடம் கேட்டால் அவர் சொல்கிறார், அந்தக் கம்பெனி ஸ்டே கேட்டுவாங்கியிருக்கிறார்கள், வழக்கு இன்னும் தொடரவில்லை என்று சொல்கிறார். இதுபோன்று அரசாங்கத்துக்கு ஒருமானம் வரும் பிரச்சனைகளில் உடனடியாக வழக்குகளைத் தொடர்ந்து, அந்த மலைப்பட்டியில் கல் உடைத்துக் கொண்டு இருக்கும் இ. சி. சி. கம்பெனி வாங்கியிருக்கும் ஸ்டேவை உடைத்து, அராங்கத்திற்குப் பெறுவேண்டிய வருமானத்தையும் பெற்று, அந்தப் பகுதிமக்களுக்கும் நன்மை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீ விபத்தால் மரணம் அடைந்த குடும்பத்தினருக்கு 1,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அது போதாது. குறைந்தபட்சம் 5,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம், வறட்சித் துயர் தணிப்புத் திட்டம் ஆகியவை நிறைவேற்றப்பட்டு வந்த போதிலும் என்னுடைய ஸ்ரீபெரும்புதூர் தொகுதியில் இருக்கும் சங்குவாரசத்திரம் பகுதிக்கு இன்னும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பலவேறு திட்டங்களை ஆங்காங்கு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வந்தாலும், இந்தப் பகுதி மக்களின் தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவில்லை. அந்த மக்கள் தண்ணீர் என்று ஐலைந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மொத்தத்தில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் என்னுடைய தொகுதியில் உடனடியாக பாலாற்றுத் திட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான பனைமரம், புளியமரம், பச்சமரம், பட்டுப்போன மரம் ஆகியவற்றை ஏலங்கள் விடுகிறபோது பஞ்சாயத்து யூனியனில் ரிஜிஸ்டர் வைத்து விடவேண்டும். அந்த வகையில் துவறுகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகம் வேகமாக, விரைவாகச் செல்லவில்லை. காலிங்கராயன் குதிரை முன்னால் இருவர் பிடித்து இழுக்க, பின்னால் இருவர் தள்ள, மாதம் காததூரம் நடந்ததாம். அதுபோல் மாவட்ட நிர்வாகம் இல்லாது, நிறைய பணியாளர்கள் நியமித்து, மக்களின் குறைகளைப் போக்கி, மாவட்டம் வளர்ச்சி பெற வசதி செய்யுங்கள் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

*டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள கோரிக்கைகளான நிலவரித் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சேற்றங்கள் குறித்த

[டாக்டர். கே. சமரசம்]

[1982 மார்ச் 18]

துயர் துண்டிப்பு, இன்ன பிற ஒதுக்கீடுகள் குறித்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் மக்களின் உணர்வுகளை இந்த மன்றத்திலே பிரதிபலிக்க விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகம் என்று சொன்னாலே அதிலே வருவாய்த் துறை, வளர்ச்சித் துறை, நிர்வாகத் துறை ஆகிய அத்தனையும் இணைந்து வீடுகிறதா என்பதை நாம் உணரமுடியும். அது தனித்தனியாக வரவேண்டும் என்பது இல்லை. ஆனால் ஒரு சம்பிரதாய மரபுப்படி இங்கே அப்படி கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகுதான்—சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகள் ஆனபின்பு பெருந்த அளவிற்கு பிரிக்கக்கூடிய கூடுதலாக உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. வட்டங்கள் மிக அதிகமான அளவிலே உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அது மட்டும் அல்லாமல், மிகப்பெரிய மாவட்டங்கள் என்கிற முறையில் எவையெவை இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் பிரித்து நல்லதொரு நிர்வாகச் சீரமைப்பு செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆண்டு அரசு வருமானம் ரூ. 1450 கோடி என்று இருந்தாலும், நிலவரி வசூல் மூலம் மொத்தம் சுமார் ரூ. 20 கோடிக்கும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, அந்த நிதியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி மிகச் சிறப்பான முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறது தமிழக அரசு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

டெல்லியிலே இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசு கூட தேசிய கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் முழு மனநிறைவு தருகிறது என்று சொல்லி, அதை டெல்லி மத்திய அரசு போராட்டி, மீண்டும் இரண்டாம் முறை தேவையான ஒதுக்கீட்டைச் செய்திருக்கிறது தமிழ்நாட்டிற்கு. இந்திய துணை கண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலமும் இந்தத் தொகையை பெறமுடியவில்லை என்று சொல்வதிலேயிருந்து தமிழ்நாடு அரசு எந்த அளவுக்கு நிர்வாகத் திறமையிலே மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அது மட்டும் அல்லாமல் மாவட்ட நிர்வாகம் என்று வருகிறபோது, ஒருவர் விபத்திலே இறந்தால் இதற்கான உதவித் தொகையை பெற மாநில தலைமையிடத்திலேதான் வழங்குவதற்கு உரிய அனுமதி பெறமுடியும் என்று இருந்ததை மாற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களே கொடுக்கலாம் என்று சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே இதே அரசுதான். இன்னும் சொல்லப்போனால் இன்ஸ்பெக்ஷன் செல் என்பது மிகத் தேவையான ஒன்று. அதை உருவாக்கி மிக நல்ல முறையிலே செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் மாநில தலைநகரத்திலேயே எல்லா அமைப்புகளும் இருக்கிற நேரத்தில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஒரு துறைக்கான

1982 மார்ச் 18] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

தலைமையிடமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற மிகப் பரந்த நோக்கத்துடன், மாவட்டங்களிலே அபிவிருத்தி செய்யக் கூடிய வகையிலே ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொன்றை இந்த அரசு நிறுவுகிறது.

பட்டுத்துணி என்று சொன்னால் ‘‘செரிகல்சர்’’ என்கிற அதற்கு சேலத்திலே இயக்குநரகம்—தலை மையிடம்—இருக்கிறது. விவசாயத்துறையைப் பலப்பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து, எண்ணெய் வித்து, விதைச்சான்றிதழ் அளித்தல், தோட்டக்கலை மார்க்கெட்டிங் ஆகிய ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக பிரித்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் அதற்குத் தலைமையிடம் தேர்ந்தெடுத்து இந்த அரசு அமைத்திருக்கிற பாங்கு மிகச் சிறப்பானது. அதைப்போலவே டவுன் பஞ்சாயத்தில் கூட கிருஷ்ணகிரியிலே ஆர்.டி.டி.பி. என்ற ரீஜினல் டெபுட்டி டைரக்டர் ஆப்டவுன் பஞ்சாயத்து என்ற அலுவலகம் வந்திருக்கிறது.

தர்மபுரியிலே ஆர்டிகல்சர் என்று சொல்லக் கூடிய தோட்டக்கலை இயக்குநரகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியிலே வேளாண்மை இயக்குநரகம் என்று சொல்லக் கூடிய அக்ரிகல்கரல் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி டைட்டரேட் இருக்கிறது. விழுப்புரத்திலே அரிசன நலத்துறையின் இயக்குநரகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்திலே பட்டுத்துணி உற்பத்திக்காக இயக்குநரகம் இருக்கிறது. கோவையிலே விதைச் சான்றிதழ் அலுவலகம், இப்படி எல்லா வேலைகளுக்கும் சென்னையைத் தேடி எல்லா மாவட்டங்களில் இருப்பவர்கள் வரவேண்டிய நிலைமையை மாற்றி அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்து, அந்த மாவட்டங்களெல்லாம் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்ற நிலையில், அங்கேயுள்ள மக்கள் எல்லாம் முழுமையான அளவில் அரசியலையும், சமுதாயத்தையும் நாட்டு நடப்பையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செய்து இருப்பதும் இந்த அரசுதான்.

இங்கே பேசுகிறபோது கர்ணம் முன்சிப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏதோ அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகுதான், தானாகவே இதைச் செய்துவிட்டது போலச் சொன்னார்கள். உண்மையிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நல்லதம்பி என்ற சினிமா படத்திலேயே இதைப்பற்றிய உணர்வை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைப் போட்டு, இவைகளைஎல்லாம் நீக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இது மட்டும் அல்ல. கோர்ட்டுக்குப் போனால் எவ்வளவோ விஷயங்கள் இப்படித் தான் தோற்றுப் போய்விடுகின்றன. ஆனால் அதற்கெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கொள்கையின் தவறுதானா என்பதை எண்ணிப்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1982 மார்ச் 18]

பார்க்கவேண்டும். அரிசனர் அர்ச்சகராக வேண்டும் என்னும் விஷயம் கோர்ட்டிலே தோற்றுபோய்விட்டது. குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, விழா நடத்தி சட்டம்போட்டு, சிலை கூட வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது நடைமுறையில் கோர்ட்டில் தோற்றுப்போய்விட்டது. எல். ஐ. சி. குறித்த மத்திய அரசு டெல்லியிலே போட்டச் சட்டம் கூட, கோர்ட்டிலே தோற்றுப்போயிருக்கிறது. ஆகவே ஆளும் கட்சி என்பதும், அரசாங்கம் என்பதும், வழக்குமன்றம் என்பதும் தனித்தனி தன்மைகள், தனித்தனி தகுதிகள் கொண்டவை. நம்முடைய கொள்கை என்ன, லட்சியம் என்ன? நாட்டு மக்களுடைய உண்மையான உணர்வு என்ன என்பதைப் புரிந்துகொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதும், கொள்கைகள் வலியுறுத்தப்படுவதும் தான் ஒரு அரசியல் கட்சியின் முக்கிய வேலையாகும்.

கர்ணம், முன்சீப் விஷயத்தைப் பற்றி, “தி. மு. க. நிலை ஒரு தெளிவு” என்று பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல. அது இரட்டை வேடம். கர்ணம், முன்சீப்பை ஒழித்துவிட்டோம் என்று ஒரு பக்கத்துலே சொல்லிவிட்டு, அவர்களிடத்திலே சென்று சட்டம் அப்படியேயிருக்கிறது. நீங்கள் போக மாட்டீர்கள் என்று சொல்வது இரட்டை வேடம். அதுபோலத்தான் அவசரக் காலச்சட்டம் வந்தபோது கூட, அவசரச் சட்டத்தின் கொடுமைகளைப்பற்றி கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். தீர்மானம் போட்டார்கள்; விமரிசனம் செய்தார்கள். இங்கேயெல்லாம் கூட விவாதம் நடத்தப்பட்டது. ஆனால் அதே அவசரக் காலச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்களுக்குத் தேவையற்றவர்களையெல்லாம் பிடித்து உள்ளே தள்ளினார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அது அவர்களுக்கு வாடிக்கை குணமே தவிர, அதிலே ஒரு பெரிய நியாயம் இருப்பதாக நான் நம்பவில்லை.

அடுத்தாற்போல பினாமி நில ஒழிப்புச் சட்டத்தை மீண்டும் நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நமது ஜனாதிபதி அவர்கள் கூட அதைப்பற்றி அருமையாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். 20 அம்ச திட்டத்திலே கூட அது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரதமர் அவர்கள் கூட அதுபற்றி உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கூட பினாமி நில ஒழிப்புச் சட்டம் அங்கே பாஸ் ஆகாமல் திரும்பி வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு மத்திய அரசு அனுமது அளிக்கவில்லை என்று சொன்னால், அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அதற்கு வேண்டிய நிலைமைகளை எடுக்கவேண்டியது மத்திய அரசின் பொறுப்பு, மாதில அரசு அதைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் கே. ச்மரசம்]

[1982 மார்ச் 18]

அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், எந்த நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, உலகத்திலேயே மொத்தம் 1 இலட்சத்து 48 ஆயிரம் அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அப்படிப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளில் குறிப்பிட்ட காலத்தில், மிகக் குறுகிய காலத்தில், நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு அருமையான பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்து செயலாக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கக்கூடிய அரசு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்று துணிந்து சொல்வேன்.

(முற்பகல் 11.10)

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் யசோதா அவர்கள் பேசுகின்றபோது சில கருத்துக்கள் சொன்னார்கள். இந்த நிர்வாகம் எப்படி இருக்கின்றது என்று சொன்னால் காளிங்கராயன் குதி ர போல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வாடிக்கையாக ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்ல ஒவண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர நாட்டு நிலைமையைப் பொறுத்தவரையிலே இதுவசையிலும் எந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் இல்லாத அளவக்குச் சிறப்பாக தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டு ஆகவேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லவரும்புகின். தர்மபுரி மாவட்டத்திலே சிவில் சட்டனை துறையிலே இருந்த மிகப்பெரிய குறை கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. அங்கே இருக்கின்ற டி. ஆர். ஓ., டி. எஸ். ஓ., எஸ். பி., கலெக்டர் போன்றவர்கள் எல்லாம் மிக அருமையாகப் பணிபுரிவதை என்ன லே பார்க்க முடிந்தது. ஆங்காங்கே உள்ள சில குற்றங்குறைகளைக் கண்டு பிடித்து அவற்றை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்கின்ற வகையிலே மிக அருமையான அளவுக்கு கிண்டி ரேஸ் குதிரையாக நிர்வாகத்தைச் செய்து கூட்டி வருகிறார்கள்.

திவிரவாதிகள் என்பவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே குறிப்பாகத் தமிழகத்திலே தர்மபுரி மாவட்டத்திலே மிக அதிக அளவிலே இருந்தாலும் கூட அவர்களை அடக்கி ஒடுக்கி அந்தச் சமுதாய விரோதிகளைக் கட்டுப்படுத்திய பெருமை தர்மபுரி மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு உண்டு. அங்கே பாலக்காட்டிலே மிகப்பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டபோது கூட மிகச்சிறந்த முறையிலே அதனை ஒழுங்கு படுத்தி அமைதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்படி நிர்வாகம் என்று பார்க்கின்றபோது மிக அருமையாக நடந்துகொண்டு இருக்கின்றது என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஏரிகளைத் தூர் எடுத்தத. காரணத்தால் இன்றைக்குப் பல பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் போய்ன் கொண்டிருக்கின்றது. தற்போதைக்குத் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1982 மார்ச் 18]

இல்லாமல் செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல் வருங்காலத்திலும் இனிமேல் வறட்சி ஏற்படாத வகையிலே அதைத் தவிர்த்திருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் ஒரு அரசாங்கம் எதைச் செய்கிறதோ அதை வவத்துத்தான் அந்த நாட்டு மக்கள் எடை போடுகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்ததையும் வைத்துத்தான் அந்த நாட்டு மக்கள் அரசாங்கத்தையும், ஆட்சியையும், கட்சியையும் எடை போடுகிறார்கள்.

We are always judged on the basis of what we have not done என்று சொல்கின்ற இலக்கணத்தின் அடிப்படையிலேதான் இந்த ஆட்சியின் தத்துவம் இருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டி இப்படிப்பட்ட நல்ல சாரியங்களுக்கான மானியக்கோரிக்கையைக் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி வரவேற்று உமர்கிறேன்.

*திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த வருவாய்த்துறை மானியத்தின் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். வருவாய்த்துறையிலே பழைய சூழ்நிலையிலிருந்து சிலபல மாற்றங்களை வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தேரத்திலே எல்லாம் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே அவற்றை நாங்கள் வரவேற்றிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே பிளாமி நில ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து சட்டப்பேரவையிலே நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டத்திற்கு மத்திய அரசு அங்கீகாரம் அளிக்காமல் விவசாயிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் நிலம் கொடுக்கும் பணியினைத் தடுத்து நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். இப்போது வறுமைக் கோட்டின் கீழே இருக்கக்கூடிய மக்கள் நன்மை பெறவேண்டும் என்றால் அது வருவாய்த்துறையின் மூலமாகத்தான் முடியும். வேறு துறைகள் எல்லாம் இரண்டாம் பட்சமாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்த கிராம மக்கள் வறுமைக் கோட்டிலே இருந்து விடுபடவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இன்றியமையாதது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே எவ்வளவோ நல்ல சட்டங்கள் எல்லாம் வந்தும் கூட இலட்சக்கணக்கான உழைப்பாளி மக்களுக்கு நிலம் வழங்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணத்தால் அவர்கள் மேலும் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழேதான் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே கொண்டுவந்த சட்டத்தை மீண்டும் இப்போது கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி மீண்டும் மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு

1982 மார்ச் 18]

[திரு. எம். செல்லமுத்து]

நன்மை பெறக்கூடிய வகையிலே அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக் கூடிய வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வடபாதிமங்கலம் தியாகராச முதலியார் வகையறாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எல்லாம் கையகப்படுத்தி கரும்புப் பண்ணைக் கார்ப்பரேஷன் என்ற முறையிலே ஏறத்தாழ 4,000 ஏக்கர் நிலங்களை கரும்புப் பண்ணைக் கார்ப்பரேஷன் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் அங்கே கரும்பு பயிர் செய்யப் படுவது நடைபெறவில்லை. விவசாயம்தான் நடக்கின்றது. அங்கே நடக்கின்ற விவசாயம் நம்முடைய கிராமப்பகுதிகளிலே ஏழை சிறு விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய அளவுக்குக் கூட இல்லை. இந்த ஆண்டு கூட அங்கே போதுமான விவசாயத்திலே அவர்கள் ஈடுபடாமல் மற்ற விவசாயிகளை விட மிகவும் குறைந்த அளவுக்குத்தான் கண்டுமுதல் செய்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அங்குள்ள ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் போதிய வருமானம் இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அந்த கரும்புப் பண்ணைக் கழக நிலங்களை அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு நிலங்கள், உபரி என்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலங்கள் பொறுத்தவரை உயர்நீதிமன்றத்தில் தண்ட வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கூட அந்த வழக்குகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் என் கிராமத்தில்கூட 1967 ஆம் ஆண்டு உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் மீசம் என்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலம் குறித்து வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கிறது. ஆகவே, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் தடை செய்யப்பட்டிருப்பதால் அந்த வழக்குகளை எல்லாம் விரைவாக முடித்து உள்ளூரில் உள்ள ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த நிலங்களை வழங்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இயற்கைச் சீற்றங்கள் காரணமாகவும், அரசு கொள்கைகளாலும் ஏழை விவசாயிகள் பெரிய துன்பத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். எனவே ஏழை விவசாயிகளுக்கு நில வரி முழுவதும் ரத்து செய்யப்படவேண்டும். அதோடு அவர்களிடமிருந்து கெடுபிடி மூலம் வசூல் செய்வதை, ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை தடுத்து நிறுத்தி ஏழை விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளை அரசு உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு: எம். செல்லமுத்து]

[1982 மார்ச் 18]

அடுத்து, தரிசுப் புறம்போக்குகள் கொடுப்பது சம்பந்தமாக பல்வேறு ஸ்வரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இன்று கிராமங்களில் உள்ள ரெவின்யூ நிலங்களை மட்டும் தான் கொடுக்கிறார்களே தவிர பல்வேறு வகையான புறம்போக்குகள் இருக்கின்றன. மயானப் புறம்போக்கு என்றிருக்கிறது. குளப் புறம்போக்கு என்றிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு புறம்போக்குகள் உள்ளன. எனவே எப்போதோ கொண்டு வந்து எழுதப்பட்டுள்ள க்ளாசை மாற்றியமைத்து புறம்போக்கு நிலங்களை வகை மாற்றம் செய்து அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கவேண்டும். குறிப்பாக குளம் புறம்போக்கு என்றிருக்கிறது. ஆனால் அவை நடைமுறையில் குளங்களாக இல்லை. அவை விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள நிலங்களாக இருக்கின்றன. இருபது ஆண்டுகளாக அவற்றில் பயிர் செய்துவரும் ஏழை மக்கள் அவற்றை பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று மனு செய்தும் ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார் இவை குளங்கள், எனவே பட்டா செய்து கொடுக்கமுடியாது என்று மறுத்துவிடுகிறார்கள். இப்படி பல்வேறு உதாரணங்கள் சொல்லமுடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை மக்களுக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மாங்கோடு கிராமத்தில் குளப்பாறை, வெள்ளச்சிப்பாறை, ஓடவள்ளி போன்ற இடங்களில் சுமார் 100 விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஏழை விவசாயிகள் பட்டா கேட்டு மனு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் காடு புறம்போக்கு என்று சொல்லி பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே அவற்றை பட்டா செய்து கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் ஜவ்வாது மலைப் பகுதிகளிலும், பணமடங்கி பகுதிகளிலும் புறம்போக்குகளில் உள்ள விவசாயிகளை வெளியேற்ற முயலுகிறார்கள். தடுக்கவேண்டும்.

சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் தாலுகா 74, கிருஷ்ணபுரம் கிராமத்தை சேர்ந்த வலசுகல்பட்டி கிராம மக்களுக்கும் வேப்பந்தட்டை கிராம மலைவாழ் மக்களுக்கு சுமார் 300 ஏக்கர் ஒதுக்கப் பட்டதை அந்தப் பகுதி சுயநலக்காரர்கள் தூண்டுதலால் அந்த நிலத்தை அபகரிக்க முயற்சிகள் நடப்பதாக கூறுகிறார்கள். அவையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் சிவகிரி தாலுகாவில் உள்ள குளங்களின் மீன் பாசி உரிமையை உள்ளூர் பெரிய மனிதர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த உரிமையை ரத்து செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1982 மார்ச் 18]

[திரு. எம். செல்லமுத்து]

உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள், கோவில் நிலங்கள், பிளாமி நிலங்கள், புறம்போக்கு நிலங்கள், அறக்கட்டளை நிலங்கள் இவற்றை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

குடிமனை வழங்குவதில் ஏராளமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. என் தொகுதியில் ஏறக்குறைய 2,000 மனுக்கள் கொடுக்கப் பட்டிருந்தும் அவர்களுக்கெல்லாம் குடிமனைகள் வழங்கப்படவில்லை. புறம்போக்கு நிலங்களில் உள்ளவர்களுக்குத் தான் குடிமனை வழங்குகிறார்கள். ஆனால் தனியார் நிலங்கள், கோவில் நிலங்கள் இவற்றில் இருப்பவர்களுக்கு குடிமனை வழங்க மறுக்கிறார்கள். அப்படி அவர்களுக்கு பட்டா வழங்க மறுக்கப் படுவதால் அவர்கள் வீடு கட்டும் சொஸைட்டிகளிடமிருந்து கொடுக்கப்படுகிற பணத்தை பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தனியார் நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் குடிமனைப் பட்டா வழங்கவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர் கூலிச் சட்டம் தமிழகம் முழுவதும் கொண்டு வந்திருந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் பரிசீலித்து கூலியை உயர்த்த நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அந்தச் சட்டத்தை சிறப்பாக நிறைவேற்றுவதில்லை. சட்டம் இருந்தும், அதிகாரிகள் இருந்தும் கூலியைக் குறைக்க ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள். கீழ்த்தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் கருப்பம்புளம், ஆயகரும்புலம் பகுதிகளில், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மதுராந்தகத்திலும் இந்தக் கூலிச் சட்டத்தை அமல்படுத்த அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11.20)

அவைகள் விரைவிலே அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். அதேபோல், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலிச் சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கின்றபோது, முதலில் தாசில்தார் வருவதில்லை, போலீஸ் அதிகாரிகள் தான் வருகிறார்கள். தாசில்தார்கள் உடனே வந்து, இந்தப் பிரச்சினையில் தலையிட்டுத் தீர்ப்பதில்லை. முதலிலே போலீஸ் அதிகாரிகள் வருவதால், அவர்கள் கூலி கேட்டு கலகம் செய்கிறார்கள் என்று அவர்கள் மீது வழக்கு போட்டு, சிறைப்படுத்தி, சித்திரவதைக்கு ஆளாக்குகிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

திரு. கோவைத்தம்பி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையின் ரூது என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1982 மார்ச் 18]

நடந்து முடிந்த காலகட்டத்தில், நாட்டில் ஏற்பட்ட வெள்ளம், புயல், வறுமை நிலையில் ஏற்பட்ட இயற்கையின் சூழ்நிலையால் ஏற்பட்ட கோளாறுகளில், வருவாய்த் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் திருப்தி அளிக்கின்ற சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாட்டில் ஏற்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், ஒரு கட்டத்தில், மிகப் பயங்கரமான வெள்ளத்தால், மிகப் பயங்கரமான புயலால், வறட்சியால், இயற்கைச் சிற்றத்தால் ஏற்பட்டிருப்பதைப் போக்குவதற்கு தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளும், மத்திய அரசிடம் உதவியை நாடிய தன்மையும் பாராட்டக்கூடியதாகும். மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நேரில் சென்று, நடந்து சென்று பார்த்த தன்மைகள் நாட்டு மக்களுக்கு திருப்தியளிக்கக் கூடிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் முதன்ல் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கோவை மாவட்டத்தில், நீலகிரி மாவட்டத்தில் வெள்ளச் சேதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நேரில் சென்று பார்வையிட்டு வந்தார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட நிலச்சரிவு, அதனால் பாதிக்கப் பட்ட மக்கள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கான வழிகளிலே, அவர்களை பத்திரப்படுத்துவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி, திட்டம் தீட்டி, நீலகிரி மாவட்டம் இயற்கைச் சூழ்நிலையோடு மீண்டும் இருக்க மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியை நான் இந்தத் துறையைப் பற்றி பேசும்போது பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை நான் முதலில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வருவாய்த் துறை அமைப்பில் பிரிக்காக்களை பிரிக்கக் கூடிய முயற்சியில் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட்டு, பெரிய பிரிக்காக்களையெல்லாம் சிறிய பிரிக்காக்களாக, வட்டங்களாக புதிதாக உருவாக்கி, புதிய அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி, மனிதர்கள் வாழ்கின்ற நிலைகளிலே மிகப் பெரிய நிலப்பரப்பு, அதேபோல் காடுகள் அடங்கிய பகுதிகளையெல்லாம் பெரிய வட்டங்களாக இருந்தால், அதை மாற்றுகின்ற முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டதை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, வால்பாறையை தனி வட்டமாக ஆக்கியதற்காகவும், கோவையில் பல்லடம் வட்டத்தை பிரிக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்காகவும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன் என்பதையும் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 18]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

இன்று, பினாமி ஒழிப்புச் சட்டம் என்ற பெயரால், ஒரு புதிய சட்டத்தை உருவாக்கி, மத்திய அரசிடம் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, வற்புறுத்தி வருகிறோம் என்பதையும், அந்த பினாமி ஒழிப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முழு முயற்சியை அவர் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். அந்த நிலையில் இன்று பாஸ் புத்தகம் என்ற அடிப்படையில், பட்டா வழங்குகின்ற முறையை வைத்திருப்பதற்காக மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பினாமி நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவில், பினாமி ஒழிப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு உச்ச வரம்பில் மிச்சப்படும் நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும்போது, பட்டா வழங்கப்படும். அந்த பாஸ் புத்தகத்திலே கூட, பினாமியாக யாரும் வராமல் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணுடைய அபிப்பிராயத்தை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் பினாமி ஒழிப்பு என்ற முறையில் நாம் ஏற்படுத்த இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில், எதிர்காலத்தில் நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்படும்போது, அதற்கு பாஸ் புத்தகம் வழங்கும்போது, ஏற்றுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வருகின்ற நிலமில்லாத ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே கூட, நடுத்தர மக்கள் இந்த பினாமி சட்டத்தால் வரக்கூடிய நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளாத அளவுக்கு, பாதுகாப்பான முயற்சிகளை, அதற்கான புது முயற்சிகளை இந்த அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த பினாமி ஒழிப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நாம் நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்கும்போது வாரிசுரிமைச் சான்றிதழ் ஒன்றை வழங்கிடுவோமானால் கடன் பெறவேண்டுமானாலும், நிவாரணம் பெற வேண்டுமானாலும் தங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்வதானாலும் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற அடிப்படையில் வாரிசுரிமைச் சான்றிதழ்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

மாவட்ட அளவிலே நடைபெறும் கூட்டங்களில், வட்டார வளர்ச்சிக் கூட்டங்களில், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர்கள் அந்தக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதல்வரிடம் கோரிக்கை என்ற அடிப்படையில் மாநிலத்தின் தலைநகருக்கு மக்கள் வெள்ளம் வந்து மனுக்களைக் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. முதல்வரிடம் கோரிக்கை மனு என்றாலும் அல்லது அரசிடம் கோரிக்கை மனு என்றாலும் அந்த

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1982 மார்ச் 18]

மனுக்களைப் பெறுவதற்கு மாவட்ட அளவிலேயே -எப்படி மாவட்ட அளவிலே விளம்பரத்துறை அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்களோ அதைப்போன்று கோரிக்கை மனுக்களை பெறுகின்ற அளவிற்கு மக்கள் மாவட்ட அளவிலே அவைகளைக் கொடுக்கின்ற அளவிலே அந்த வகையில் அந்தக் கோரிக்கை மனுக்கள் கவனிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகின்ற தன்மையிலே மாவட்ட அளவிலே அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்திலே பரம்பிசுளம் ஆளியாறு நீர்த் தேக்கத்திலே நீரைப்பெற்று விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகள் முறையாக விவசாயம் செய்கிறபோது இயற்கையின் சீற்றத்தால் அல்லது இயற்கையின் கோதனையால் அந்த இடத்திலே அவர்கள் நீரை அதிகமாகப் பயன்படுத்தும்போது அதற்காக பென்ஸ்டி என்ற அடிப்படையில் அபராதம் என்ற அடிப்படையில், 5, 10, 20, 30, 40, மடங்கு விதித்துவிடுகிறார்கள். அந்த அபராதத் தொகையை தயவு செய்து முடிந்த அளவுக்கு ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும், இல்லையென்றால் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீலகிரி மாவட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன அவைகளின் அதிபர்கள் அரசுக்கு மிகவும் இலேசான குறைந்த குத்தகையைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த குத்தகை 10 காசு என்றும் 25 காசு என்றும் வருடத்திற்கு ஒரு ரூபாய் என்றும் 2, 3 ரூபாய் என்றும் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட குத்தகைதான் இருக்கிறது. அந்த தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகளை எல்லாம் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அழைத்துப் பேசி அந்த குறைந்த குத்தகைக்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு பட்டர் வழங்கக் கூடிய நிலையை அல்லது, அவர்களுடைய குத்தகையை உயர்த்தக் கூடிய நிலையை அந்த லீலை உறுதி செய்யக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுமானால் அரசுக்கு வருமானமும் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வனத் துறையைச் சார்ந்த பகுதிகளிலே மலைப் பிரதேசங்களில் ஏழைகளாக நிலம்ற்றவர்களாக இருக்கின்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்கும்போது வனத்துறையோடு கலந்து ஆலோசித்து நிலப்பட்டா சான்றிதழ் அல்லது பாஸ் புத்தகத்தை அங்கே இருக்கின்ற வனத்துறையின் அனுமதியோடு வழங்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் அங்கே செல்கிற வாய்ப்பு இல்லையென்றாலும் வனத் துறை அதிகாரிகள் அதைப் பார்த்துக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 18]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

மலைப்பிரதேசத்தில் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலங்களை பிரித்துக்கொடுக்கும்போது வனத்துறை சான்றிதழோடு அவர்கள் உண்மையிலேயே நிலமற்றவர்களா என்பதைப் பார்த்து அந்த அடிப்படையில் பாஸ் புத்தகம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பட்டா வழங்கும் புத்தகத்தை அறிமுகம் செய்யும்போது நில உச்சவரம்பில் மிச்சப்பட்ட நிலங்களை அரசு நிலமற்றவர்களுக்கு வழங்க முதல்முதலாக அதில் வழங்குவதற்கு உரிய சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நகராட்சியா னாலும் மாநகராட்சியானாலும் கிராமப்புறங்களானாலும் வளர்ந்து வருகின்ற கட்டிடங்களை நாம் அதிகமாகப் பார்க்க முடிகிறது என்பதையும் நகராட்சி, மாநகராட்சிப் பகுதிகளிலே பல ஏழை விவசாயிகள் 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 50 சென்ட், 75 சென்ட் என்று வைத்திருப்பது நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் வரும் என்பதால் அவர்கள் அவற்றை அரசுக்கு அர்ப்பணிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் அரசு அதை தீர அலசி, ஆராய்ந்து பார்த்து அந்த நிலைமையைப் போக்குகின்ற தன்மையில் சிறு விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்திலே தொழில் வளம் பெற்ற பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதிகமாக நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன. மாநகராட்சி எல்லைக்குள்ளேயே வெறுமனே பல நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைப்பற்ற முயற்சி செய்தால் தொழில்வளம் பெருகும் நிலை பாதிக்கப்படும். ஆகவே மாநகராட்சியானாலும், நகராட்சியானாலும், பேரூராட்சியானாலும் தொழில்வளம் கருதி தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்குகிற திட்டத்தின் அடிப்படையில் முதலீடு இட வருகிற தொழில் அதிபர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையிலே 65 சென்ட் 80 சென்ட் என்று வைத்திருப்பதை அரசு ஆலோசித்து மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11:30)

என்னுடைய தொகுதியிலே வருவாய்த்துறையும், பத்திரப் பதிவுத் துறையும் சேர்ந்து ஒரு சென்ட் நிலத்தின் மதிப்பு 10 ஆயிரம், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தின் மதிப்பு 10 லட்சம் ரூபாய் என்று வைத்து ஒரு அபரிமிதமான நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது. பேரூர் தொகுதியில் கோவை மாநகராட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தின் மதிப்பு 10 லட்சம் ரூபாய் என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது என்பதையும், அது ஏதோ ஒரு தவறுதலான சூழ்நிலையில் அந்த கனிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து அதை அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (முனியடிக்கப்பெற்றது)

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

[1982 மார்ச் 18]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற வருவாய்த்துறை மானியத்தின் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை சொல்ல முன் வருகிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே முதல் பக்கத்திலே கிராம நிர்வாக முறையை மாற்றி அமைக்க 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14 ஆம் நாள் முதல் பகுதி நேர கிராம அதிகாரி பதவிகளை நீக்கியது சம்பந்தமாக கூறியிருக்கிறார்கள். 1½ ஆண்டு காலமாக பதவி நீக்கப்பட்ட பின்னாலும் அவர்களுக்கு எந்த ஒரு வேலையும் இல்லாமல் ஊதியம் கொடுத்து வருகிற நிலை இருக்கிறது. கிராம நிர்வாகத்திலே எழை, எளிய கிராம மக்கள் சான்றிதழ் பெற வேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட மிகப்பெரிய சிரமத்திற்குள்ளாகிறார்கள். அரசாங்கத்திலே ஒரு சாதாரண சலுகையை பெறவேண்டுமென்றாலும் கூட அந்த கிராம மக்கள் இன்றைக்கு மிகப்பெரிய கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். இந்த அவசர சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்திலேயே இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த கிராம அதிகாரி பதவிகளுக்கு என்ன தகுதி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களோ அந்த தகுதியுள்ளவர்கள் அந்த பதவிகளில் இருந்தால் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு, மற்றவர்களை, வயதானவர்களுக்கு நஷ்டயீடு, கொடுத்து, அவர்களை பதவி விலக ஒத்துக்கொள்ள செய்திருக்கலாம். கிராமப்பகுதிகளில் எந்த ஒரு காரியமும் நடக்க முடியாத ஒரு சூன்யமான நிலை ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்று நான் கடுமையாக குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

வருவாய்த் துறையை பொறுத்தவரையில் கிராமப்பகுதிகளிலே எல்லா காரியங்களையும் அவர்கள் தான் ஆற்றவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு வறட்சி என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்திலே 80-81-ல் கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, சென்னை ஆகிய மூன்று மாவட்டங்கள் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் வறட்சி என்று கடந்த ஆண்டு ஒரு நிலையை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் நெல்லை மாவட்டத்தில் பெரும்பகுதி, தாமிரவரணி பாசனம் பாயக்கூடிய பகுதிகள் தவிர மீதி இடங்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கோவில்பட்டி வட்டாரம், விளாத்திக்குளம் வட்டாரம், சங்கரன்கோவில் வட்டாரம், ஒட்டப்பிடாரம் வட்டாரம், நாங்குனேரி வட்டாரம் ஆகிய வட்டாரங்கள் குடிக்க குடிதண்ணீர் கூட இல்லாமல் ஆடு மாடுகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்காமல் மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக கலெக்டர் அவர்கள் எழுதியிருந்தாலும், இந்த வட்டாரங்களை வறட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவிப்பதோடு, நிவாரண நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அதேமாதிரி

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1982 மார்ச் 18]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மேற்கு முகவை மாவட்டம் இதிலே சாத்தூர் தாலுக்கா, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்கா, அருப்புக்கோட்டை தாலுக்கா, இராஜாபாளையம் தாலுக்காவில் ஒரு பகுதி மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்சி மாவட்டத்திலே மணப்பாறை தாலுக்கா முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குளித்தலை தாலுக்காவில் ஒரு பகுதி தோகைமலை, பஞ்சப்பட்டி மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடிக்க தண்ணீர் இல்லாதது மட்டுமல்ல, ஆடு மாடுகளுக்கு தீவனம் கிடைக்காமல் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பருவ மழை இல்லாத காரணத்தால் மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவித்து நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயக்கூலி என்ற சட்டத்தை போட்டிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டம் எப்படி அமலாகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சங்கம் வலுவாக இருக்கிறதால் ஓரளவு அங்கே நியாயக் கூலி கிடைக்கிறது. மீதி எல்லா மாவட்டங்களிலும் இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று தான் கூலி கிடைக்கிறது. அந்தக் கூலியை ஒரு ரூபாய் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டாலும் கூட அவர்கள் வேலையில்லாமல் போவது மட்டுமல்ல, குடிசைகளுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டு ஊரை விட்டே வெளியேற்றக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இது சம்பந்தமாகப் பல மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டு, அந்த நகல்கள் எங்களுக்கு வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இதை அமுல் நடத்துவதற்கு, உழவுத் தொழிலாளர்கள் நியாயக் கூலிச் சட்டங்களை அமுல் நடத்துவதற்கு, வேறு ஒரு தனி ஏற்பாடு வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக, வருவாய்த் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், முதியோர் உதவித் தொகை வழங்குவது அந்த இலாகாதான். அதே மாதிரி இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாட்டை அவர்கள் தான் செய்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக, விதவைகளுக்குப் பென்ஷனும் அவர்கள் மூலமாகத்தான் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கென்று தனி அதிகாரிகள் கிடையாது, தனி தாசில்தார்கள் கிடையாது, தனி ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கிடையாது. ஆகவே, போட்ட பெட்டிஷன்கள் அப்படியே உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, அந்தப் பணியைச் சீராக அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இல்லை. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக, முதியோர் உதவித் தொகை, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பென்ஷன், அதே மாதிரியாக விதவைகளுக்குப் பென்ஷன், இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு,

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1982 மார்ச் 18]

தனியாக ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை, இதற்கென்று விசேஷமாக எல்லா வட்டங்களிலும் போட வேண்டும்; துணை தாசில்தார்களையும் தாசில்தார்களையும் இதற்குப் பொறுப்பாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக, இன்றைக்கு நில உடைமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை எல்லா இடங்களிலும் அமுல் நடத்தி, அவை பூராவையும் ரிசர்வே செய்து, யார், யார் சாகுபடி செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் காலத்தில் 19 நோட்டீஸ் என்ற ஒன்று கொடுக்கிறார்கள். அந்த நோட்டீஸிலே, யார் நிலத்தில் சாகுபடி செய்துள்ளார்களோ, அவர்கள் பெயர் இருக்காது. சர்வே பண்ணுகிறவர் அந்த இடத்திற்குப் போய், அங்கே இருக்கிற யாரோ ஒருவரைப் பார்த்து, யார் சாகுபடியாளர்கள் என்று கேட்கிறார். அப்படிக் கேட்கும்போது, அந்த யாரோ ஒருவர், தனக்குத் தெரியாத ஒரு பெயரைச் சொல்கிறார். அந்தப்பெயரை இவர்கள் பதிந்து கொள்கிறார்கள். அந்தப் பெயருக்கும் அந்த நிலத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த நோட்டீஸ் போகும்போது அந்தப் பெயரில்தான் போகிறது. ஆகவே, அதைச் சீராக்க வேண்டுமென்றால், இதற்குத் தனியாக அதிகாரி நியமிக்க வேண்டும். 19 நோட்டீஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னாலே, இந்தக் குத்தகை நிலம் ஆரம்பத்திலே யாரிடம் இருந்தது, இப்பொழுது அதை யார் உழுக்கிறார்கள், யார் அனுபவத்தில் இருக்கிறது, இடைக் காலத்திலே அந்த நிலம் இவருக்கு எப்படி வந்தது என்ற சரித்திரத்தை எழுத வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதுவதும் கிடையாது, பதிவதும் கிடையாது. ஆகவே, அந்த நிலத்தைச் சர்வே செய்யக் கூடிய காலத்தில், அந்த நிலம் யாரிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, ஒரு தனி அதிகாரியைப் போட்டு அந்த அதிகாரியினுடைய அத்தாட்சியோடு பதியப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக, இன்றைக்கு உச்ச வரம்புச் சட்டம் என்றும், இனாம் ஒழிப்புச் சட்டம் என்றும் பல சட்டங்களை அமுல் நடத்தக்கூடிய காலத்தில், அவற்றை எப்படி அமுல்படுத்துகிறோம் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றிரண்டைச் சொல்கிறேன், தர்மபுரி மாவட்டத்திலே, தெங்கனிக்கோட்டை தாலுகாவில் நெல்லுமரம் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே நேரடியாகச் சென்று யார்த்தேன். அந்தக் கிராமத்திலே சாரதம்மாள், அஞ்சம்மாள் என்று சொல்லக்கூடிய இரண்டு சகோதரிகளுக்குச் சொந்தமான நிலம் இனாம்தாருடைய நிலம் இருக்கிறது. இனாம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, அந்த இனாம் ஒழிப்பின்போது யார் சாகுபடி செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை சொந்தமாக்கி இருக்க வேண்டும். அந்த இனாம் ஒழிப்பு

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

1982 மார்ச் 18] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

சட்டத்தின் அடிப்படையிலே அந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, பரம்பரையாக பல ஆண்டு காலமாக அங்கே குடியிருந்து வீடு கட்டிச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதைப் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இனாம் தாரருக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனாம்தாரருக்குப் பட்டா கொடுத்ததற்குப் பின்னால், உச்ச வரம்பு சட்டம் வருகிறது. உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே, மிச்ச நிலமாக, ஏறக்குறைய 800 ஏக்கரோ, 600 ஏக்கரோ வருகிறது. அப்பொழுது மிச்ச நிலம் என்று அறிவித்த உடனே, ரெவினியூ அதிகாரிகள் அல்லது, உச்ச வரம்புச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்த நிலத்தை தங்கள் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த உச்ச வரம்பு நிலத்திலே தொடர்ந்து அந்தப் பழைய இனாம்தார், மற்றும் இப்பொழுது உள்ள புதிய நிலச் சுவான்தார், அந்த நிலத்திலே சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களை துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கி அந்த நிலம் எங்களுக்குத்தான் சொந்தம். எங்களிடம் தான் பட்டா இருக்கிறது என்று பழைய பட்டாவைக் காட்டி, கோர்டிலே இன்ஜெக்ஷன் வாங்கி, பரம்பரையாக, ஏறக்குறைய 40, 50 ஆண்டுகளாகச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளை வெளியேற்ற அவர்கள் சாகுபடி செய்த ராகி போன்ற பயிர்களை லாரிகளில் ஏற்றும்போது, போலீஸ் துணையுடன் தடுத்து அவர்களை எல்லாம் நடுத்தெருவிலே நிறுத்தக்கூடிய மோசமான நிலை, நம்முடைய ரெவினியூ அதிகாரிகளின் நடவடிக்கை காரணமாக, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைச் சரியாக அமுல் நடத்தாததன் காரணமாக, ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனாம் ஒழிப்புச்சட்டம் அமுலான உடனே, அந்த மக்களுக்கு அந்த விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அந்தச் சட்டத்தின் உரிமைகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்க வேண்டும் ரெவினியூ அதிகாரிகள். நம்முடைய நண்பர் டாக்டர் அவர்கள் இங்கே பேசிய மாதிரி, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவற்றைப் பற்றிச் சொன்னால், தீவிரவாதிகள் என்று சொல்லியும், சமூக விரோதிகள் என்று சொல்லியும் அவர்கள் மீது வழக்குகளைப் போட்டு தடுப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், பரம்பரையாகச் சாகுபடி செய்து வந்த 40-க்கு அதிகமான விவசாயிகளை இன்றைக்கு நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முயற்சி நடப்பதோடு, இன்றைக்கு அவர்கள் மீது பலவிதமான வழக்குகளைப் போட்டுத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறார்கள். இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், சட்டங்களை முறையாக அமுல் நடத்த இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

(முற்பகல் 11.40)

இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு வேளாண் குத்தகை உரிமைகள் ஆவணச் சட்டத்தின் கீழ் 4,37,117 குத்தகைதாரர்கள் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளனர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி 1969ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டு வருகிறது. மொத்தமாக 20 இலட்சம் பேர்கள் குத்தகை சாகுபடியாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு குழுவின் அறிக்கையில் பார்த்ததாக

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1982 மார்ச் 18]

எனக்கு ஞாபகம். அப்படி 20 இலட்சம் பேர்கள் இருக்கும் பொழுது 4 இலட்சம் பேர்கள்தான் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் மீதி செய்யப்படவில்லை. பதிவு செய்வதற்காக மனுப்போட்டாலும் பதிவு செய்வதற்கு அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள். நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குச் சாதகமாகவே அவர்கள் எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் செய்கிறார்கள்; எல்லாவிதமான தஸ்தாவேஜுகளையும் வர்களுக்குச் சாதகமாகவே கொடுக்கிறார்கள்; அவர்களுக்குச் சாதகமாகவே சாட்சிகளையும் சொல்கிறார்கள். நாட்டிலே இப்படி ஒரு மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

ஆரம்ப காலத்திலேயே சொன்னேன், ஆங்காங்குள்ள, கிராமங்களிலுள்ள அத்தனை கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட, சர்வ கட்சியினரையும் கொண்ட குழுவை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் பரிசீலனை செய்து, யார் சாகுபடி செய்கிறார்கள், யாருடைய நிலம் என்று உண்மையை எழுத வேண்டும். பிறகு யாருக்கு உரிமையோ அந்த உரிமையைக் கொடுக்கவேண்டும். சட்டப்படி உரிமையில்லை என்றால் போகட்டும். ஆனால் தகுதியுள்ளவர்கள் நாம் போட்ட சட்டத்தின்படி பெறக்கூடிய உரிமையைக் கூட பெற முடியாமல் அதிகாரிகளே தடுக்கிறார்கள் என்றால் அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க - மைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலே பெண்ணாகரம் வட்டத்திலே கரியம்பட்டி என்ற கிராமத்திலே சுங்கர ரெட்டியார் என்பவருக்கு 300 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நான் நேரடியாகப் பேரய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்து சொல்லுகிறேன். இரண்டு நாட்கள் சுற்றிப் பார்த்தபொழுது கிடைத்த விவரங்கள் இவை. பெருமான் என்பவர் அங்கே சாகுபடி செய்து வருகிறார். அவரைப் பலவந்தமாக வெளியேற்ற வேண்டுமென்பதற்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். ரெவின்யூ அதிகாரிகளும் அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள்.

பெண்ணாகரம் தாலுக்காவிலே வல்லாவரம் என்ற கிராமத்திலே கமலம்மாள் என்னும் நில உடைமையாளர் இருக்கிறார். அவருக்கு 120 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதிலே 16 அரிசன விவசாயிகள் பல ஆண்டுக் காலமாக சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அவர்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். நான்தான் சாகுபடி செய்கிறேன், எனக்குப் பதிவு செய்து கொடுங்கள் என்று சொன்னால் பதிவு செய்ய மறுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலையினால் ஏழை எளிய அரிசன மக்கள் அந்த ஊரை விட்டே குடிபெயர்ந்து போகக்கூடிய ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1982 மார்ச் 18]

[திரு. சோ.அழகர்சாமி]

டெங்கனிக்கோட்டையிலே ஒரு பஸ் முதலாளி இருக்கிறார். நஞ்சுண்டப்பா என்பது அவருடைய பெயர். அவருடைய நிலத்தைப் பச்சையப்ப கவுண்டர் என்பவர் பல ஆண்டுக் காலமாகச் சாகுபடி செய்கிறார். அவ்வாறு சாகுபடி செய்பவருக்கு எதிராக டெங்கனிக்கோட்டை தாசில்தார் செயல்பட்டு பஸ் முதலாளியாகிய அந்த நிலச்சுவான்தாரருக்கு பதிந்து இருக்கிறார். இதுபற்றி அப்பீல் செய்யப்பட்டவுடன் ஓசூர் சப்-கலெக்டர் நியாயமாக சாகுபடி செய்தது அந்த விவசாயிதான் என்று அப்பீலிலே சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் மறுபடியும் விசாரணைக்குக் கொண்டு வந்து ஆர்.டி.ஓ.விடம் வந்து நிலச்சுவான்தாரருக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு வழங்கும் மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பல யிடங்களில் இன்றையதன்மை நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பல நேரங்களில் குடியிருக்கும் வீட்டைக் கூட காலி செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்பதால் வீட்டையும் காலி செய்யச் சொல்லி வெளியேற்றுகின்ற நடவடிக்கைகள் நடந்து, ஆண், பெண், அத்தனைபேர்களையும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மூன்று நாட்கள் வைத்திருந்தார்கள். சென்ற மாதம் 18, 19, 20 ஆகிய மூன்று நாட்களில் நடந்திருக்கிறது. பெண்ணாகரம் தாலுக்காவிலே கொச்சாரப் பட்டி என்ற கிராமத்தில் ஒரு ஏழை விவசாயி 12 வருஷ காலமாக சாகுபடி செய்து வருகிறார். அங்கே வீட்டில் குடியிருந்து வருகிறார். அவரை போலீஸ் அதிகாரிகள் ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் துணையோடு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மூன்று நாட்கள் வைத்திருந்து, பலவந்தமாக, கட்டாயமாக நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற வேண்டுமென்று முயற்சி செய்கிறார்கள்.

உளுந்தூர்பேட்டையிலே ஒரு கிராமத்தைப்பற்றி அமைச்சரிடத்திலே பெட்டிஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தக் கிராமத்தில் மீனாட்சி அம்மாள் என்ற ஒரு இளம்தாரர் இருக்கிறார். 115 ஏக்கர் உச்சவரம்பிலிருந்து மிச்சமாக வந்திருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே பலர் சாகுபடி செய்கிறார்கள். உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்த பிறகு பல பேருக்குக் கிரயத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாகப் பலமுறை அரசாங்கத்திற்கு பெட்டிஷன் கொடுத்தும், அமைச்சரிடத்தில் நேராகச் சொல்லியும் நடவடிக்கைகள் இல்லை. உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் 71 ஏக்கர்கள் நிலத் த அரசு எடுத்திருந்தும் அந்த நிலத்திலே சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்காமல், பழையபடி நிலச்சுவான்தார் யார் யாருக்கு என்று சொல்கிறாரோ அவர்களுக்கு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் பட்டா கொடுக்கிறார்கள். இந்த முறைகேடுகளைக் குறித்து அமைச்சரவர்கள் சீரான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1982 மார்ச் 18]

அடுத்தபடியாக, சேலம் மாவட்டத்திலே மேட்டூர் வட்டத்திலே காவேரி என்பவரின் மகன் கோபால் என்பவர் இருக்கிறார். அவர் வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் நிலத்திலே சாகுபடி செய்கிறார். 30 வருடங்களாக அவர் சாகுபடி செய்கிறார் என்று ரிக்கார்டுகள், தஸ்தாவேஜுகள் இருக்கின்றன. பெருமாள் கவுண்டர் என்பவர் தர்மகர்த்தாவாக வந்திருக்கிறார். அவர் அந்த நிலத்திலிருந்து இவரை வெளியேற்றுவதற்காகத் தன்னுடைய சகலவிதமான செல்வாக்கையும் பயன்படுத்தி வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்; வெளியேற்றியும் விட்டார் என்று தெரிகிறது. இப்படிப் பல கொடுமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

நிலவரி பாக்கிக்காக ஐப்தி நடக்கிறது. நில வரி பாக்கி என்று சொல்லக்கூடிய இடத்தில், இன்றைக்கு நாம் தண்டத்தீர்வை என்று கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் போடுகிறோம். பி.ஏ.பி. யாக இருந்தாலும் சரி, அமராவதியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பவானியாக இருந்தாலும் சரி, பாசன வசதியுள்ள இடங்களிலே கால்வாய்க்குப் பக்கத்தில் தண்ணீர் கசியும். அங்கே நெல் தளிர வேறு எதையும் பயிர் செய்ய முடியாது. நெல் பயிர் செய்தால் நெல் பயிர் செய்வதற்குத் தண்டத்தீர்வை.

அதே மாதிரி இன்னும் பல இடங்களில் கிணறுகளில் இருந்து பாசனம் நடக்கின்றது. ஆனால் அந்த வாய்க்கால்களில் இருந்து வருகின்ற தண்ணீர் அந்த நிலங்களில் வழிந்து ஓடுவதால், கிணற்றுப் பாசனம் செய்கின்ற அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களை, அவர்கள் தண்ணீரை தேடிப்படுத்திவிட்டதாக அவர்கள் மீது தண்டத் தீர்வை போடும் நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே இந்த தண்டத் தீர்வை போடும் பழக்கத்தை அறவே நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலவரி பாக்கிக்காக ஐப்திக்குச் செல்லுகிறார்கள். அப்படி போகின்ற காலத்திலே அவர்கள், தாங்கள் 4, 5 ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் போராட்டங்கள் என்று நடத்தியதன் காரணமாக, எங்களுடைய கோரிக்கையை வலியுறுத்தும் வகையில் வரிகொடா இயக்கம் நடத்தியதன் காரணமாக, மின்பாக்கிக் கட்டணத்திற்காக போராட்டம் நடத்தியதன் காரணமாகவும் இந்த நில வரியைக் கட்ட முடியாமல் போய்விட்டது. ஆனால் நாங்கள் இப்போது நிலவரியைக் கட்டத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த நில வரி 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம், 4 ஆயிரம் என்று மொத்தமாக இருக்கின்றது. அதை எங்களாலே மொத்தமாகக் கட்ட முடியவில்லை. எனவே இப்போது மின்சார பாக்கியைக் கட்டுவதற்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகையைப் போல 1 பிளஸ் 1 என்று கட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லியும் கூட, அதையும் மீறி இன்றைக்குப் பல

1982 மார்ச் 18] [திரு. சோ.அழகர்சாமி]

இடங்களில் பம்பு செட்டுகளை ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது விவசாயிகள் நீங்கள் பம்பு செட்டுகளை எடுத்துச் செல்லாதீர்கள், தயவு செய்து வண்டியை எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று சொல்லியும்கூட அங்கே வந்த அதிகாரிகள், பம்பு செட்டுகளை ஜப்தி செய்தால்தான் விவசாயிகள் சீக்கிரமாகக் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள் என்று சொல்லி பம்பு செட்டுகளை ஜப்தி செய்து கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். தாராபுரம் தாலுகா புங்கத்துறை கிராமம் எம். எஸ். சாமிநாதனுடைய 7.5 எச்.பி. பம்பு செட்டு, காங்கேயம் அகஸ்தியலிங்கம் பாளையம் பெரியசாமி கவுண்டர் பம்பு செட்டு 5 எச்.பி. காதையர் கிராமம் பரங்கிதோட்டம் என்ற கிராமத்திலே 5 எச்.பி. பம்பு செட்டு போன்றனவகளை வருவாய்த் துறையிலே இருந்து வந்த அதிகாரிகள் ஜப்தி செய்து கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்.

இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் பாக்கிக்கு 500 ரூபாய் தருகிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கு அதிகாரிகள் 5 ஆயிரம் மொத்தமாகத் தரவேண்டும் என்று சொல்லி இல்லை என்றால் பம்பு செட்டுகளைக் கழட்டுவோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மொத்தமாகக் கட்ட முடியவில்லை என்று மறுத்தவுடன் அப்போது அங்கே வந்த ஒரு போலீஸ் அதிகாரி தலையிட்டு அந்த ரெவின்யூ அதிகாரிகளை வற்புறுத்தியதன் பேரில் 500 ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டார்கள். இங்கே போலீஸ் அதிகாரிகள் நல்லவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கொடுமையான காரியங்களிலே இந்த ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த குருசாமி கவுண்டர் என்பவரிடம் பிறகு போலீஸ் அதிகாரியின் தலையீட்டின் பேரில் 500 ரூபாயை வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே தண்டத் தீர்வை செய்வது கூடாது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு மாடு, 2 மாடு இருந்தால் அதை ஜப்தி செய்யக்கூடாது என்று வெள்ளைக்காரன் போட்ட சட்டத்தை மீறுகிற வகையில் சட்டவிரோதமாக நடக்கின்றார்கள். ஒரு ஜோடி மாடு உள்ளவர்கள் கலப்பை வைத்திருப்பவர்களிடம் ஜப்தி பண்ணக் கூடாது அதேபோன்று பம்பு செட்டு ஜப்தி பண்ணக்கூடாது என்று இருக்கின்ற அந்தப் பழைய ரூலுக்கு விரோதமாக இன்றைக்கு அரசாங்கம் செல்லுகிறது என்று சொன்னால் இது விவசாயிகளைக் கொடுமைப்படுத்துவதாகும் என்பதைத் தெரிவித்து அந்த நடவடிக்கையைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில உச்சவரம்பில் இருந்து எடுத்த நிலத்தை நாம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு, அரிசனங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் மத்தியிலே புயல் வெள்ளம் காரணமாக ஓராண்டு, இரண்டாண்டுகள் கட்டி மற்ற தவணைகளை கட்டாமல்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1982 மார்ச் 18]

இருக்கிறார்கள். மொத்த தவணைகளையும் கட்டாதவர்களிடமிருந்து அந்தத் தவணையைக் கட்டவில்லை, ஆகவே நீங்கள் அந்த நிலத்தை விட்டு வெளியேறவேண்டும் என்று சொல்லும் முறை இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருந்து நிறைய மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் ஓராண்டு இரண்டாண்டு கட்டவில்லை என்றாலும் கூட, பின்னாலே அவர்களிடம் இருந்த 2 ஆண்டுகளிலே வசூல் செய்யும் வகையில் அவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து ஐயம்பாளையம் பண்ணை. திருச்சி மாவட்டம் முசிறி தாலுகாவில் உச்சரம்பில் இருந்து மிச்சம் எடுத்ததற்குப் பிறகு அதற்குக் சாம்பன்சேஷன் அதிகமாக நிர்ணயித்து ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே இருப்பதைவிட அதிகமாக விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நியாயம் அல்ல. சாம்பன்சேஷனைக் குறைக்க வேண்டும். ஏற்கனவே நாம் சட்டத்திலே போட்டிருக்கிறோம். அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நடவடிக்கைக் குறைத்து இலகுவான விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மிராஸ்தார்கள் குத்தகை கேட்கிறார்கள். உச்சரம்பில் மிச்சநிலம் வந்ததற்குப் பின்னாலே, அந்தச் சட்டம் நிறைவேறியதற்குப் பின்னாலே, அந்த நிலங்களுக்கு அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு அந்த நிலத்திற்கு அரசு சொந்தக்காரர்களாக ஆகிவிடுகிறது. அதற்குப் பிறகு அங்கே நிலச்சுவான்தாரர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தைக் காட்டி குத்தகை வசூல் செய்யும் நிலை இருக்கின்றது. எட்டையபுரம் ஜமீனில் பல்லாயிரக் கணக்கான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் கோர்ட்டிலே நடவடிக்கையிலே இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்க முடியாத நிலையிலே அந்தக் கோர்ட்டிலே தாலாவில் இருக்கிறது. அந்த கோர்ட்டு நடவடிக்கை கீக்கிரத்திலே முடிகின்ற வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுடைசியாக பாம்பு கடித்து இறக்கும் விவசாயிக்கு உதவிப் பணம் கொடுப்பதில் ரொம்பத் தாமதம் ஆகிறது. அது தாசில் தாருக்குப் போய், ஆர்.டி.ஓ.விற்குப் போய் தாமதம் ஆகாமல், உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது பற்றி விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

முகவை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதோடுமட்டுமல்லாமல், இராமநாதபுர மாவட்டத்திற்குள்ளேயே தலைநகரை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.50)

மாவட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கடிதம் எழுதினால், பதிலே வருவது கிடையாது. பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதைப் பெரிய குறையாகச் சொல்லிக்

தொடர்ச்சி

1982 மார்ச் 18] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் மக்களுடைய கோரிக்கையை அல்லது அதாவது மக்களுடைய பிரதிநிதியாக இருந்து ஏதாவது எழுதினோம் என்று சொன்னால் உடனடியாக அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பதில் எழுதுவதில்லை என்று சொன்னால் அப்புறம், பொதுமக்கள் எழுதி, எப்படிப் பதில் போடப் போகிறார்கள்? ஏதாவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதினால் ஒன்று உண்டு அல்லது இல்லை, முடியும் அல்லது முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய பதிலையாவது உடனடியாக அந்த அதிகாரிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற உத்தரவினை அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, மாவட்ட அதிகாரிகள் டீர் புரோகிராம் போட்டால் பல எம்.எல்.ஏக்களுக்கு வருவது கிடையாது. ஆனால் எனக்கெல்லாம் வருகிறது. ஆனால் நம்முடைய திருச்சி எம்.எல்.ஏ. மாண்புமிகு கருப்பையா அவர்களுக்கு அந்த டீர் புரோகிராம் வருவதில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்படிப் பல நண்பர்களிடம் இருந்து புகார்கள் வருகின்றன என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இதையெல்லாம் உடனடியாகக் சவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, சாகுபடியாளர்களுக்குப் பல ஆண்டுகளாக, மாண்புமிகு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுடச் சொன்னார்கள், குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாக வில்லை என்று. விதவைகள் நிலத்தை மற்றவர்களிடமிருந்து மீட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே சொந்த சாகுபடி பண்ணுகிறவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை. குத்தகைக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அப்புறம் சொந்தமாக தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு வரவேண்டிய வருமானம் வருவதில்லை. கேரளா போன்று ஒருங்கிணைந்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். சிறு நிலச்சுவான்தாரர்களாக இருந்தால், கூடுமானவரையில் அதிகமாக காம்ப்ளக்ஷன் கொடுங்கள். அப்படித்தான் கேரளாவிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பெரிய நிலச் சுவான்தாரர்களாக இருந்தால் காம்ப்ளக்ஷனைக் குறைத்துவிடுங்கள், ஸ்லாப் சிஸ்டத்திலே. உழுகிறவனுக்கே நிலம் சொந்தம்கவேண்டுமே தவிர, அது கோவில் நிலமாக இருந்தாலும் சரி, நிலச்சுவான்தாரர்கள் நிலமாக இருந்தாலும் சரி, குத்தகை என்று சொல்லி வாங்கினால், குத்தகையும் கொடுத்து, சொந்தமாக விவசாயமும் செய்து, அப்புறம் விவசாயிக்குக் கட்டுப்படி ஆகவில்லை என்று சொல்லும் போது இவனுக்குக் குடும்பத்தை நடத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, உழவு முறையிலே, இன்றைக்கு அரசாங்கம் சாகுபடி பண்ணக்கூடியவர்கள், ஆக இந்த இரண்டு பேர்தான் இருக்கவேண்டுமே தவிர, மத்தியிலே, ஒரு குத்தகை வாரம் என்று சொல்லக்கூடிய முறைகளை அறவே நீக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1982 மார்ச் 18]

அடுத்து, கரும்புப் பண்ணை சம்பந்தமாக, தஞ்சாவூரிலே இருக்கிறது. அதை ஒரு முன் மாதிரி பண்ணையாக நடத்த வேண்டும். அதைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற யோசனை வேண்டாம் என்று நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏன் என்று கேட்டால் அந்தக் கரும்புப் பண்ணையைக் கலைக்க வேண்டாம், கரும்புப் பண்ணை என்று சொல்லக்கூடியது அது நில உச்சவரம்பிலேயிருந்த காலத்திலே இருந்து நம்முடைய அரசாங்கப் பண்ணை வைத்து இருக்கிறது. அந்த பண்ணையை அரசாங்கம் சிறந்த முறையில், ஏனென்று சொன்னால், கரும்பு விவசாயம் செய்தால் இரட்டை வரப் போவது இல்லை. கரும்பு விளைந்து நல்லமுறையிலே ஆலக்குக் கொடுக்கப்போகிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல. அது நல்ல பாசன வசதிகள் இருக்கக்கூடிய இடம் எனவே, அந்தப் பண்ணையைக் கலைத்துவிடாமல் ஒருசிறந்த பண்ணையாக ஒரு முன்மாதிரி பண்ணையாக நடத்தி, அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும், வேலை செய்பவர்களுக்கும், நல்ல முறையில் அரசாங்கச் சட்டத்தின்படி உதியங்களும், சலுகைகளும் கொடுக்க வேண்டிய முறையிலே ஒரு மாதிரிப் பண்ணையாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மாணியத்தை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு தமிழகத்தில் வறட்சி நிலவித் தோரத்தில் அதை, சீராகவும், செம்மையாகவும் இந்த வறட்சியைப் போக்குவதற்கும், இந்த அரசு பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கின்றது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாலுகா மட்டத்திலே, மாவட்ட அளவிலே சீராகவும் செம்மையாகவும் நடைபெற, சர்வகட்சி குழுவை நியமித்து அதன் வாயிலாக அந்தப் பணத்தை வறட்சிப் பகுதிகளுக்குப் ஒதுக்கி இந்த அரசு நல்லமுறையிலே செய்து இருக்கின்றது. அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் வறட்சி நிலவுகின்ற தோரத்தில், பணம் மத்திய அரசிடம் இருந்து வாங்கப்பட்டாலும், அந்தப் பணம் ஒழுங்காகச் செலவு செய்யப்படவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பணத்திற்குச் சரியான கணக்குகளும் காட்டவில்லை. தமிழகம் வறட்சியை மீண்டும் மீண்டும் சந்திக்கின்ற அபாய கட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிற இந்த

1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

அரசைப் பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்தில், இந்த ஆண்டும் ஓரளவிற்கு மழை குறைவாக இருக்கின்றது, அதையும் கருத்திலே கொண்டு, இந்த நிவாரணப் பணியை மீண்டும் செயல்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று மாவட்ட நிர்வாகம் சரியாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றால், மாவட்டங்கள் சிறிய அளவில் இருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பெரிய மாவட்டங்களாக உள்ள மதுரை, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். அதேபோன்று தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மதுராந்தகம் தாலுகாவும் பெரிய தாலுகாவாக இருக்கிறது. அங்கே நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெற வேண்டுமென்றால் அதையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்தில் அதைப்பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்து, அந்தப் பணியைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல நீலகிரி மாவட்டம் ஒரு மலைப்பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கும் சில தாலுகாக்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் குறிப்புகளை அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஊட்டியை ஊட்டி, குந்தா என்று இரண்டு தாலுக்காக்களாகவும், அதைப்போல கூடலூரை கூடலூர், பந்தலூர் என்று இரண்டு தாலுக்காக்களாகவும் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு கோட்டாட்சி, மாவட்ட ஆட்சி அலுவலகங்களில் விட்டுமறைக்கப்பட்டா, நிலப்பட்டா கேட்டு மக்கள் அனுப்பிய மனுக்கள் ஏராளமாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்று ஏதாவது ஒரு சிறப்புத் திட்டம் கொண்டு வந்து தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அந்த மனுக்களை எல்லாம் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து, இரண்டு ஆண்டுக்குள் தீர்வு காண்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படியானால் தான் ஏழை எளிய மக்கள் பயனடைய வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு இருக்கிற ஒரு பெரிய குறைபாடு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிலைமைதான். அந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு அரசு உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்குவதற்காக நெல் விளையக்கூடிய

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1982 மார்ச் 18]

நிலங்களில் எல்லாம் சவுக்கு வைத்து நாசம் செய்கிறார்கள். அதனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படச் செய்கிறார்கள். இதற்கு என்னுடைய தாலுகாவில் உள்ள ஒரு உதாரணத்தை இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

1978-ல் ஒருபோகம் பயிர் செய்த நிலம் 35,826 ஏக்கர். அது 1980-ம் ஆண்டு 30,217 ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு குறைந்து விட்டது. இருபோகம் பயிர் செய்யும் நிலம் 11,249 ஏக்கர் ; அந்த நிலைமை மாறி இன்றையதினம் அது 9,421 ஏக்கர் என்ற அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. அதைப்போன்று மூன்று போகம் பயிர் செய்யும் நிலம் 1978-ல் 1,811 ஏக்கர் இருந்தது. 1980-ல் அது 186 ஏக்கராகக் குறைந்துவிட்டது. இதனால் சுமார் 9,000 ஏக்கர் பரம்பளவு விவசாயம் செய்யும் நிலம் குறைந்துள்ளது. சுமார் 20,000 டன் நெல் உற்பத்தி குறைந்து விட்டது; அந்த அளவுக்கு விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நல்ல விளை நிலங்களில் குறிப்பாக நன்செய் நிலங்களில் சவுக்கு பயிர் செய்வது தடைசெய்யப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து சவுக்கு பயிரிடும் நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பல தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுராந்தகம் ஏரியில் தூர் வார உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வீணாக கடலில் கலக்கும் தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தி, தேக்கி வைத்து, புதிய ஏரிகளை ஏற்படுத்தி, அந்த நீரைக்கொண்டு விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் மாற்றம் பல கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவை மத்திய அரசுக்குச் சென்று, ஒப்புதல் கிடைக்காமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் நன்மை பெற முடியாமல் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசு பரிசீலனை செய்து தேவையான மாற்றுச் சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் என்னுடைய தாலுகாவில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு நிலைமையை மட்டும் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்தத் தாலுகாவில் சிறுநல்லூர் என்ற கிராமத்தில் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். தங்களுடைய சொத்துக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக 1958 ஆம் ஆண்டு பிளாமி முறையில் நில

1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

மாற்றங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த ஊரில் மைனர் பி. எம். பாஸ்கர ரெட்டியார் சொத்தை மாற்ற அவருடைய சகோதரர் பி. எம். கிருஷ்ணமூர்த்தி ரெட்டியார் பவர் ஏஜென்ட் பெற்றிருக்கிறார். பவர் ஏஜென்ட் பெற்று அந்த நிலத்தை கிருஷ்ணமூர்த்தி ரெட்டியார் விற்றிருக்கிறார். யாருக்கு அதை விற்றிருக்கிறார் என்றால் பிரபல தத்துவமேதை டி. எம். பி. மகாதேவன் எல்பவருக்கு விற்றிருக்கிறார். ஆனால் பாஸ்கர ரெட்டியாருக்கு பவர் ஏஜென்டாக இருக்கிற கிருஷ்ணமூர்த்தி ரெட்டியார்தான் இந்தத் தத்துவமேதை மகாதேவன் என்பவருக்கும் பவர் ஏஜென்டாக இருக்கிறார். இப்படி பவர் ஏஜென்ட் என்ற முறையில் பினாமி நிலமாற்றம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்த நிலங்களை அவரே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக நானே அந்தத் தத்துவமேதையைச் சந்தித்துக் கேட்டேன். அப்போது அவர் சொன்னார். எனக்கும் விவசாயத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. என் பெயரில் நிலம் இருக்கிறது என்றால் என்னுடைய நண்பர் ஏதோ ஒரு பேப்பரில் கையெழுத்து வாங்கிச் சென்றார். அதிலே ஏதாவது எழுதி வைத்திருப்பார். ஆனால் எனக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார். அத்தகைய நிலங்களை எல்லாம் நம்முடைய அரசாங்கம் கைப்பற்ற வேண்டும். இதைப் போல பல இடங்களில் இருக்கிறது. இந்த பவர் ஏஜென்ட் என்று எங்கெல்லாம் நிலம் வைத்திருக்கிறார்களோ அதை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 ஆம் ஆண்டு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்ட பிறகு அந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பிக்க பலவிதமாக சட்டத்தை ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். பினாமி முறையில் நிலங்களைப் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதே கிறுநல்லூர் கிராமத்தில் 30—3—70-ல் விற்பனை செய்யப்பட்ட நிலம், அதனுடைய டாக்குமென்ட் நம்பர் 524. அதேமாதிரி டாக்குமென்ட் எண்கள் 527, 665, 666. இந்த டாக்குமெண்டுகளிலே பினாமி விற்பனை நடைபெற்று இருக்கிறது. அதை விற்றவர்கள் எல்லாம் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள். தங்களுடைய நிலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போன்று பொசஷன் மார்ட்கேஜ் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, 30—3—70 அன்று டாக்குமென்ட் நம்பர் 525 மற்றும் டாக்குமென்ட் நம்பர் 526 ஆகியவைகளில் பொசஷன் மார்ட்கேஜ் கொடுத்து, பல தவறுகள் நடைபெறுவதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1982 மார்ச் 18]

(நண்பகல் 12.00)

பள்ளிக்கு தானம் என்று சொல்லி சில நிலங்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். டாகுமென்ட் 656-ல் பள்ளிக்கு நிலம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பள்ளிக்கு எந்த விதமான வசதியோ முன்னேற்றமோ இல்லை. அவர்கள் அதை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதையும் அரசு கைப்பற்றவேண்டும்.

இந்த பினாமி பரிமாற்றங்கள் தடுக்கப்படவேண்டுமானால் கிராமத்தில் புதுக்கணக்கு எடுத்து, யார் யார் எந்த எந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று அறிவிக்கவேண்டும். அதைச் செய்தால்தான் இந்த நிலைமையைத் தடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் ஒரு குறிப்பு கொடுத்தேன். அதை அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி அதை எடுத்து இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள விழுதமங்கலம் கிராமத்தில் ஒரு 75 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரியால் 18-6-81 தேதியிட்ட ஆணைப்படி எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த அலுவலகம் திடீரென்று 1-3-82 முதல் கடலுருக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. அந்த அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரி அலுவலகத்தை மீண்டும் காஞ்சிபுரத்திலோ அல்லது மதுராந்தகத்திலோ கொண்டு வந்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தி விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சுமார் 200 ரூபாய் வரைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை உயர்த்தி மேலும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுராந்தகத்தில் தியணைப்பு நிலையம் இருக்கிறது. அதற்கு ஆம்புலன்ஸ் வண்டி வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிற தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன். ஐந்து நிமிடங்களில் அவர் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகச் சுருக்கமாகப் பேசும்படி ஆரம்பத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்தக் குறுகிய நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர்

1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது அகில இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வருவாய்த்துறைக்கு கிராமப்புற நிர்வாகம்தான் மிக அடிப்படையானது என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தாலும், கிராம அதிகாரிகள் 14-11-80-நாளன்று நீக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்டவுடன், இந்த மன்றத்திலே அது குறித்து வரவேற்றுப் பேசியது எங்களுடைய இயக்கம்தான் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கிராமப்புற நிர்வாகம் சீர்கேடு அடைந்ததற்கும், நில உச்சவரம்புச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படமுடியாமல் பல இடங்களில் நிலைமைகள் ஏற்பட்டதற்கும் காரணம், கிராமப்புற நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வந்த கிராமப்புற அதிகாரிகள்தான். அந்தக் கிராமப்புற அதிகாரிகள் நீக்கப்பட்ட அன்றையதினம்தான் கிராமப்புற மக்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரம் தங்களுக்குக் கிடைத்தது என்று எண்ணினார்கள் என்று இந்த மன்றத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டுப் பேசி இருக்கிறேன். அதனை ஆளும் தரப்பில் இருந்தவர்களும் வரவேற்றார்கள்.

ஆனால் அப்படி நீக்கப்பட்ட பின்னர் அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு உச்சநீதி மன்றம் தடை விதித்து விட்டது என்ற காரணத்தால் மாற்று ஏற்பாடு எதையும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதனால் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இருப்பினும், அந்தப் பகுதி நேர கிராம அலுவலர்களுக்கு இன்னும் தொடர்ந்து நாம் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றத்தில் அரசு தொடர் நடவடிக்கைகளை முனைப்பாக எடுக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே, உடனடியாக அந்த வழக்கை எடுத்து முடித்து, அந்தக் கிராம அதிகாரிகள் தேர்வு எழுதி காத்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக, தற்போது நியமிக்கப்பட்டு இருக்கும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்தந்த கிராமங்களில் இல்லாமல், வேறு இடங்களில் இருக்கிறார்கள். ஜூன் மாதம் பள்ளி மாணவர்களுக்கு என்ன அவதிகள் வரும் என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் பல்வேறு சான்றிதழ்கள் பெற வேண்டியிருக்கும். சிறு விவசாயிகள் என்கிற முறையில் அவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் இந்த அரசால் அறிவிக்கப்பட்டு இருந்தபோதிலும், அந்த சிறு விவசாயி என்ற சான்றிதழ் பெறுவதற்காக அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பெரும் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1982 மார்ச் 18]

கொள்கிறேன். இன்னும் ஓராண்டு காலம் இந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களே இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் லட்சாதிபதிகளாக ஆகும் நிலைமை இருக்கிறது. முன்னால் 5 ரூபாய்க்கு சான்றிதழ்கள் பெற முடியும் என்று சொன்னால், தற்போது 50 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற அளவிற்கு நிலைமைகள் வளர்ந்து இருக்கின்றன என்பதை என்னால் இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு காண்டிராக்ட் எடுக்கிறவர்களுக்கு சால்வன்சி சர்ட்டிபிகேட்டுகளுக்காக, பல லட்சம் ரூபாய் மதுப்புள்ள சொத்துக்கு சொந்தக்காரர் என்று கொடுக்கக்கூடிய சர்ட்டிபிகேட்டுகளுக்காக, விண்ணப்பம் காலையிலே கொடுத்தால், மாலையிலே சர்ட்டிபிகேட் கிடைத்துவிடுகிறது, ஆனால் மாணவர்களால் இந்தத் தாலுக்கா அலுவலர்களை நேரில் பார்த்து தேவையான சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வாங்கமுடியவில்லை. இதைத் தவிர்க்க நீங்கள் நிச்சயமாக ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே மாவட்டக் கலெக்டரின் தலைமையின் கீழ் இருக்கும் பல வேலைகளை பிரித்து, வேலைப் பளுவை குறைக்கவேண்டும் என்று பரவலாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாசில்தார்களுக்கும், தாலுக்கா அலுவலர்களுக்கும் இப்படிச் சான்றிதழ்கள் கொடுப்பது போன்ற வேலைகள் மட்டுமல்லாமல், விதவைகள் பென்ஷன் கொடுப்பது, விவசாயிகளுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது போன்றவைகளும் வருகிற காரணத்தால் அவர்களுடைய வேலைப் பளு சொல்ல முடியாததாக இருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல, இப்போது சிவில் சப்ளைஸ் வேலைகளும் அவர்களுக்கு வந்துவிட்டால் ப்ரொக் கியூர்மெண்ட், வேலைகளையும் அவர்கள் செய்யவேண்டியவர்களாகிவிடுவார்கள். ஆகவே நடைமுறையில் செய்ய வேண்டிய பல நியாயமான காரியங்களை அவர்கள் செய்யமுடியாத நிலையிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழை விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலியை வாங்கிக் கொடுப்பதும் இவர்களுடைய பொறுப்பு. இது மிக முக்கியமான வேலை. ஆனால் இந்த வேலையைக்கவனிக்க இவர்களுக்கு நேரம் இல்லை. எஸ். பி. அம்புரோஸ் அவர்களின் தனி நபர் குழுவில் கொடுத்த பரிந்துரைகளில் ஒரு பகுதிதான் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் சற்று ஆழ்ந்து பார்த்து அமல் நடத்தவேண்டும். அதேபோல கிராமப்புற நிலங்களில் உள்ள நிலங்களைக் கையகப்படுத்தாது இருப்பதின் காரணமாக, பல வேலைகள் தடைபடுகின்றன. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் ரோடு போடுகிறார்கள். ஆனால் இந்த ரோடுகளைச் சில பகுதிகளில் போட முடிவதில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்த நிலங்களை அரசு கையகப்படுத்தி எடுத்துக் கொள்ளாததுதான். மத்திய அரசின் பொதுப்பணித்

1982 மார்ச் 18]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

துறையிலே, ரேயில்வேயிலே அவர்களுடைய நிலங்களைக் கையகப் படுத்துவதற்குக் கட்டாய சட்டங்கள் இருக்கின்றன. கிராமப் புறநிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கு அப்படிப்பட்ட கட்டாய சட்டம் இல்லாத காரணத்தால், தனி நபர்கள், அந்த நிலங்களில் ரோடு போடவிடாமல் தடுத்து கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலையிருக்கிறது. அது இன்றையதினம் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாதகத்தை விளைவித்து வருகிறது. ஆகவே, எது எதற்கோ அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோமே, இதற்கும் ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் எவ்வளவோ நல்லது. கிராமப்புறங்களில் ரோடுகள் போடும் பணிகளைக் கட்டாயமாக நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் உரிமையை அரசு பெற்றால்தான் முழுமையாகச் செய்ய முடியும்.

நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி மறுத்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நாம் இந்த மன்றத்தின் மூலமாகமிண்டும் அதைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, சட்டமாக ஆக்கி, அதன்மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் கையகப்படுத்தப்பட்ட, அரசாங்கத்தின் சார்பில் எடுக்கப்பட்ட பிணாமி நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுத்து, அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். நில உச்ச வரம்புச்சட்டம் சட்டமாக ஆக்கப்படுவது மிக முக்கியம். சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே நான் சொன்னேன். தோப்பு என்ற பெயரால் பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டத்திலேயே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அது குறித்து எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். சாப்ரீர் ஜமீன்தார் 2,670 ஏக்கர் நிலத்தை தோப்பு என்ற பெயரால் வைத்துக் கொண்டு, அதை இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழித்துக் கொண்டு வருகிறார். எந்த தோப்பு அழிக்கப்பட்டாலும் "If it loses the character of a thope", the land should be returned to the Government" என்றிருக்கிறது.

ஆனால் அவர் தோப்பை அழித்து நிலமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 2,670 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை தோப்பு என்ற பெயரால் வைத்துக் கொண்டு, இப்போது தோப்பை அழித்து அவ்வளவு நிலங்களுக்கும் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல, சிறுமலை என்ற பகுதியிலே ஒரு தனி நபருக்கு 2 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நிலம் பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு அவர் அங்குள்ள மரங்களை வெட்டித் கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே இதுபோல தோப்பு என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு அல்லது கரும்பு நிலங்கள் என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பிணாமி சட்டங்களை அல்லது உச்சவரம்புச் சட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாமல் செய்து வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, இப்போது பட்டா பாஸ் புத்தகங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. வரவேற்கிறேன். உண்மையிலே ஒருவருக்கு என்னென்ன நிலங்கள் இருக்கின்றன, அவர் சிறிய விவசாயியா, பெரிய விவசாயியா என்பதை, அதைப்பார்த்தே புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் அவைகளை வழங்குவதில் இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அந்தப் பட்டா பாஸ் புத்தகங்களிலேயே சிறிய விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்று பதிவு செய்யப்பெற்று, அரசு அதைக் கடன் வழங்குவதற்கும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதற்குமேலும் சான்றிதழ்கள் வாங்கிவரவேண்டும் என்ற நிலை இருப்பதை மாற்றியாகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, அப்படிப்பட்ட சான்றிதழ்களைச் பெறுவதற்காக அவர்கள் தாலுக்கா அலுவலகங்களுக்கு சென்று படவேண்டிய சிரமங்களும் குறைகிறது. பட்டா பாஸ் புத்தகத்திலேயே அவர்கள் விற்கிறபோது அல்லது வாங்குகிறபோது சிறிய விவசாயியா அல்லது பெரிய விவசாயியா என்று ரெஜிஸ்டரார் அலுவலகத்திலேயே பதிவு செய்யக்கூடிய ஒரு முறையையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையில் அது அவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வசையில் வழங்கப்படவேண்டும்.

இதிலே இன்னொன்று இப்படி பட்டா பாஸ் புத்தகங்களை அளிக்கிறபோது ஒருவருக்கு ஒரு கிராமத்தில் சொந்தமாக இருக்கிற நிலங்கள்தான் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இன்னொரு கிராமத்தில் இருக்கும் நிலங்கள் அதலே இடம் பெறுவதில்லை. இதனால் பெரிய விவசாயிகள்கூட ஒரு கிராமத்தில் இருப்பதை கொண்டு பாஸ் புத்தகத்தைக் காட்டி, சிறிய விவசாயிகளுக்குரிய சலுகைகளைப் பெற்றுக் கடன் வாங்கிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12.10)

அதுமட்டுமல்ல, இயற்கையின் சீற்றத்தால்—(மணியடிக்கப் பட்டது)—தீ விபத்திலே பாதிக்கப்பட்ட கிராமத்திலே உள்ள ஏழை மக்களுக்கு 50 ரூபாயும் 5 கிலோ அரிசி, மண்ணெண்ணெய் போன்றவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றது, வேஷ்டிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த உதவி அவதிப்படுகின்றவர்களுக்குக் காலாகாலத்திலே போய்ச் சேருகின்றதா என்றால் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே கூட சென்ற மாதம் 50 வீடுகள் எரிந்துவிட்டன. தீ பிடிக்கின்ற போது குழந்தைகள் இறந்துவிட்டால் குழந்தைகளின் தாய் தந்தையருக்குப் பணம் உதவி செய்யப்படும் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால் இந்த உதவியைச் செய்யுமாறு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரிடம் கேட்டால் அப்படி எந்த விதியிலே இருக்கின்றது என்பது தெரியவில்லை, எனவே பார்த்துச் சொல்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே மானியக்கோரிக்கையிலே இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அதைக் கொடுக்க விதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றியாகவேண்டும்.

1982 மார்ச் 18]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

அடுத்து நிர்வாகம் திறமையாக நடப்பதற்காகப் பெரிய மாவட்டங்களில் பிரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்த வகையிலே மதுரை, இராமநாதபுரம் இரண்டையும் பிரித்தாகவேண்டும். இராமநாதபுரம் மேற்குப் பகுதிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி முத்துர மலிங்கத்தேவரின் பெயரை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள பெரியகுளம், ஆண்டிப் பட்டி ஆகிய ஊர்களை திண்டுக்கல்லோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஊர்களுக்கு மதுரைதான் பக்கம் என்று மக்கள் தங்களது எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஊர்களை மதுரையோடு சேர்த்து அதன்படி அந்தமாவட்டத்தைப் பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிர்வாகத்தினைப் பொறுத்தவரையிலே கலெக்டரிடம் நான் அத்தனையும் இருக்கிறது. அவர்தான் அனைத்தையும் பார்க்க வேண்டி இருக்கின்றது. எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவரிடத்திலேதான் அதற்காகச் செல்லவேண்டியிருக்கின்றது. தன்னிறைவுத் திட்டம் என்றாலும் அதற்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் பொறுப்பு. ரெவின்யூ என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அதற்கும் அவர்கள்தான் பொறுப்பு.... (மணியடிக்கப் பட்டது). அவர்களுடைய வேலைப்பளுவைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கிராமப்பகுதியிலே நீர்ப்பிடிப் பகுதிகளை நிலப் பிரபுக்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் அந்தப் பகுதிகள் கெட்டுவிடுகின்றன. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே 10 குளங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். 10 ஏக்கர் நிலம்தான் மீதமாக இருக்கின்றது. ஆகவே இவ்வாறு நீர்ப்பிடிப்பகுதிகளில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை வெளியேற்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

*திரு. ஜே. எஸ். இராசு: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற வருவாய்த்துறை மானியங்களின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டின் இறுதியிலே மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் “வருவாய்த்துறை ஈடுபடாத அரசுத் திட்டமே இல்லை; ஏதாவது ஒரு வகையிலே அது எந்தத் திட்டத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கும், ஆகவே வருவாய்த்துறை என்பது குன்றின்மேலிட்ட விளக்காக நிர்வாகத்திலே ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது என்ற கருத்தினை தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அவ்வளவு இன்றியமையாத முக்கியமான ஒரு துறையைப் பற்றி மிகக்குறைந்த நேரத்திலே விமர்சிப்பது என்பது இயலாத காரியம் என்றாலும் இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வருவாய்த்துறை என்பதும் சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கின்ற துறை என்பதும் பொதுவாக எந்த ஒரு ஆட்சியிலும் மிகப் பெரிய பங்கை வகித்துக்கொண்டிருக்கின்ற இரு பெரும் துறைகளாகும்; அப்படி முன்னணியிலே இருக்கின்ற வருவாய்த்துறை ஒரு காலத்திலே வருவாயை மட்டும் தேடித் தருகின்ற துறையாக இருந்தது. சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கின்ற துறை எப்படியாவது மக்களைக் கட்டி மேய்க்கவேண்டும் என்ற அந்த எண்ணத்திலேதான் நீண்டகாலம் இருந்தது. குறிப்பாக அன்னியர் ஆண்ட காலத்திலேயும், அரசர்கள் ஆண்ட காலத்திலேயும் இந்த தத்துவம்தான் அந்தக் காலத்திலே இருந்தது. ஆனால் காலப்போக்கிலே சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சமநீதி, மக்கள் நல்வாழ்வு என்ற இலட்சியங்களை நோக்கி உலகம் விரைந்து முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த மாறுதலுக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலேயும் மக்களை ஆண்டு வருகின்ற ஒவ்வொரு ஆட்சியும் காலத்திற்கேற்றவாறு சில மாற்றங்களை அவ்வப்போது உருவாக்கி வருவது நாம் கண்டறிந்த உண்மையாகும்.

அந்த வகையில் காங்கிரஸ் அரசு ஆண்டாலும்சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்டாலும் சரி, அல்லது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியானாலும் சரி, தேவையான சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது கூட பட்டா புத்தகங்கள் பற்றி ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அதைப் பாராட்டினார்கள். அது ஒரு நல்ல திட்டம்தான். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தைக்கூட அறிமுகப்படுத்தியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிதான் என்பதை பெருமையுடன் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அதில் வேறு சில தொடர்பான குறிப்புகளை இணைக்கும் ஒரு புதிய முறையைத்தான் நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். அதே போல் புதிய தாலுக்காக்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். புதிய மாவட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். புதிய அலுவலர்களை, நியமித்திருக்கிறீர்கள் இந்த இலாகாவில், பணிகளை வேகமாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக என்று. அவை எல்லாம் பாராட்டப்படவேண்டிய நல்ல காரியங்கள்தான்.

இருந்தபோதிலும் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகளின் கடமைகள் பற்றி “ஆளும் கட்சி போடுகிற திட்டங்களில்-சட்டங்களில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது எதிர்க்கட்சிகளின் கடமை என்று” குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அண்ணா அவர்கள்

1982 மார்ச் 18]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

சொன்ன இலக்கணத்திற்கேற்ப சில விஷயங்களை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பொதுவாகவே இந்த வருவாய்த் துறையில் இரண்டு கோளாறுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று காலதாமதமாகிறது, இரண்டாவது, ஊழல் வளர உறுதுணை புரிகிறது. இந்த இரண்டு அம்சங்களை நாம் கவனத்தில் கொண்டிருப்போமானால், அல்லது இனிமேலாவது இதில் நாம் கவனமாக இருந்தால் நிச்சயமாக மக்களுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடிமட்டத்திலுள்ள க்ளார்க்ஸ், ஹெட்க்ளார்க்ஸ், குப்பரின் டென்டென்ட்ஸ், தாசிஸ்தார்க்ஸ் போன்றவர்கள் எல்லாம் வாங்கும் லஞ்சம் இருக்கிறதே, பணம் அதற்கு அண்மைக் காலத்தில் தரப்பட்டிருக்கக்கூடிய புதிய பெயர் (Speed Money) ஸ்பீட் மணி. விஷயத்தை சீக்கிரமாக செய்யவேண்டுமென்பதற்காக தரப்படுகிற பணம் இது. அதற்கு அவர்கள் மட்டுமல்ல, காரணம். ஒவ்வொரு க்ளார்க் மேஜையிலும் பார்த்தால் மூவாயிரத்திற்கு அதிகமான பேப்பர்கள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன.

'They are not able to give any solution' அவைபற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்றால் சீக்கிரமாக அவை பைசலாக வேண்டுமானால் சம்பந்தப்பட்ட பொதுமக்கள் அதை விரைவு படுத்த ஸ்பீட் மணி கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் அதிகாரிகள் முடிவெடுக்கும் எக்ஸ்ப்ரீட்டிவ் ஆபீஸர்கள் பெறுவது தான் லஞ்சம் என்றவகையில் இந்தத் துறை வளரவதுபோல் நான் சொல்கிற ஊழலும் வளருகிறது. இதற்கு ஒரு கட்சிதான் காரணம் என்று சொல்லவில்லை. அகில இந்தியா அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் காரணம் என்று சொல்லவில்லை. இந்தத் துறையில் இந்த நிர்வாகத்தல் இருக்கிற நீண்டகாலமாக இருக்கிற குறைகளை நீங்களாவது முடிந்த அளவிற்கு குறைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இதில் கவனமாக இருக்கவேண்டும்.

நான் ஒன்றை மனம் திறந்து சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராம அதிகாரிகள் ஒழிப்பு பற்றி எல்லோரும் பேசி விட்டார்கள். ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் பகுதியில் பரவாயில்லை அவர் தொகுதியில் லஞ்சம் 50 ரூபாயோடு நிற்கிறது; ஆனால் பிற பகுதிகளில் ஒரு கையெழுத்து வாங்குவதற்கு ரூ. 100, ரூ. 200 என்றளவிற்கு லஞ்சக் கொடுமை வளர்ந்திருப்பதை சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இந்த நிர்வாக ஊழல்களை காலப்போக்கில் ஒழிக்கவேண்டும், அதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. அதிகாரிகள் கடமை உணர்வின்றி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு வகைகளில் அதிகாரிகளை ஒப்பணாக கண்டித்திருக்கிறார்கள்.

கணக்குப்பிள்ளைகள், கிராம முன்சீப்கள் இவர்களை எடுத்து விட்ட பிறகு இன்று தாலுகா ஆபீஸில் யாருமே இல்லை; ஹெட்குவார்ட்டேர்ஸ் தாசில்தார்தான் இருக்கிறார். எப்போது போன் செய்தாலும் நான்தான் ஹெட்குவார்ட்டேர்ஸ் தாசில்தார் பேசுகிறேன் என்றுதான் ஒரு குரலைக் கேட்கமுடியும். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பாராக்காரன் சொல்வதுபோல், நான்தான் பாரா இருப்பவன் பேசுகிறேன் என்று சொல்வதுபோல், தாலுகா ஆபீஸ்களிலும் ஹெட்குவார்ட்டேர்ஸ் தாசில்தார் பேசுகிறார். வருவாய்த் துறை ஆணையர் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று நாட்கள் கலக்ஷனுக்கு போகவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவின்படி எல்லோருமே கலக்ஷனுக்கு போய்விடுகிறார்கள். போவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. வரிவசூலுக்கு இன்னும் டி. ஆர். ஒம் கலக்டரும் தான் புறப்படவில்லை.

‘The entire Taluk Office, R. D. O. Office and Collectorate is not working properly.’

எல்லா அதிகாரிகளும் வெளியே சென்று விடுகிறார்கள். இது நிதர்சமான உண்மை இப்படியிருந்தால் நீங்கள் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்கள் எப்படி சரியாக இருக்கும்? எப்படி திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும்? இரண்டு ஆண்டுகளாக எந்தக் காரியங்களும் தாலுகா ஆபீஸில் நடைபெறவில்லை.

(பிற்பகல் 12.20)

நிலம் வழங்குவதிலே மட்டுமல்ல; மற்ற எல்லா காரியங்களிலும் தாலுகா ஆபீஸ்களில் வேலைகள் முற்றும் சரிவர நடைபெறவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மரங்கள் எல்லாம் ஒரு பைன் மரானிங் திடீரென்று காணாமல் போய்விடுகின்றது. திருமானூரில் சர்வே எண் 2-ல் தோப்புப் புறம் போக்கில் இருந்த 69 இலுப்பை மரங்கள் வெட்டப்பட்டு விட்டன. அதேபோல், வடுகப்பாளையத்தில் 2 டி.சி. மரமும், 11 புளிய மரமும், வெட்டப்பட்டுள்ளன. இலந்தைக் கூடத்தில் ஒரு புளியமரமும், 2 டி.சி. மரமும் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் அங்கே நடைபெற்று கொண்டிருக்கின்றன. ஊர் பூராவும் எல்லா இடங்களிலும் தோப்பு இல்லை; துரவு இல்லை; மரம் மட்டைகள் இல்லை. ஆண்டித் தேவர் அவர்கள்கூட ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் லட்சாதிபதி என்று கூறினார்; ஆனால், நான் சொன்னால்

1982 மார்ச் 18]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

உங்களுக்கு கசப்பாக இருக்கும். ரூ. 10,000 வேண்டுமென்றால் உடனே ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரால் கொடுக்க முடியும். நான் பங்கு கேட்கவில்லை. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் ஆங்காங்கே வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரே இப்படியென்றால், இன்னும் டாப் அலுவலில் உள்ள அதிகாரிகள் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதை யோசிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் கடன் வசூல், ரொம்பவும் கெடுபிடியாக நடக்கிறது. 9-3-82 அன்று புள்ளம்பாடியில், கந்தசாமி என்பவர் வீட்டிலே கடனுக்காக ஐபிடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு, அந்த மாதம் 25ஆம் தேதி ஏலம் விடப் போகிறார்கள். எல்லோரும் கடன் வாங்குகிறார்கள். எல்லோர் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றதா என்றால், இல்லை. இவர் தி.மு.க.-காரர் என்பதால் நடந்திருக்கிறது.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி இங்கே பலர், பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதிலே என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி, சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது அரசின் கொள்கை ரீதியானது. 1978 ஆம் ஆண்டு புதிதாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அவசரம், அவசரமாகப் போடப்பட்டு, அதையொட்டி 1979 ஆம் ஆண்டு புதியதாக நிலச் சீர்திருத்த மசோதா 11-வது சட்டம் என்று நிறைவேற்றப்பட்டு, பழைய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களின் கீழ் அரசு கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலங்களுக்கு வகை, தொகையில்லாமல் நட்ட ஈடு கொடுப்பட்டதாகவும், அதனால், அந்த நிலங்களை அடமானம் பெற்ற ஏழை, எளிய முன்னாள் குத்தகை சாகுபடிதாரர்கள் தவணைகளைக் கட்ட முடியாமல் போய் விடுவதாகவும், அதன் காரணமாக, நில அடமானங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டு, அதுவரை கட்டிய தவணைகளையும் இழந்து விடும் நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டதாகவும், அவர்களைக் காப்பாற்றும் வகையில் மேற்படி புதிய சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டது.

மேலும், பழைய சட்டங்களின்கீழ் அரசு கையகப் படுத்தப் பட்டு அடமானம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் உட்பட ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அதிகபட்சம் ரூ. 3,500 நிலக்கிரயம் நிர்ணயிக்கப்படுவதற்கும், அதன்படி பழைய நிலக்கிரயங்களை மறுபரிசீலனை செய்து சரிப்படுத்தி நேர்செய்வதற்கும் மேற்படி புதிய சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப் பட்டது. ஆனால், 27-10-78க்குப் பிறகு, அரசு கையகப் படுத்தப்படும் நிலங்களுக்கு மட்டும் தான் மேற்படி புதிய சட்டம் பொருந்தும் என்றும், 27-10-78க்கு முன் அடமானம் பெற்ற நிலங்களுக்கு பொருந்தாது என்றும், தற்போது அரசு ஆணைகள் கூறுகின்றன.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1982 மார்ச் 18]

மேலும், நில அடமான ரத்து நடவடிக்கை, தற்போது தீவிரப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. புதிய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் காப்பாற்றப்பட்டு விடுவோம் என்று முழுமையாக நம்பியிருந்த ஏழை, எளிய பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்டவகுப்பை சேர்ந்த லட்சோப லட்சம் அடமானதாரர்கள் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டார்கள் என்றால் மிகையாகாது. மூன்று சாதாரண ஏக்கருக்கு குறைவான நிலங்கள் தான் இவர்களின் அடிப்படை ஜீவாதாரம்.

இந்த அவல நிலைமையில் இருந்து இந்த ஏழை எளிய விவசாயக் குடும்பங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்றால், மேற்படி 1979-ஆம் வருட புதிய நிலச் சீர்திருத்த 11-வது சட்டத்தை குறைந்தபட்சம் 1970-71-ல் இருந்து பின்தேதியிட்டு அமுல்படுத்தும் வகையில் ஓர் அவசரச் சட்டமும், அதன் வழிப்பட்ட சட்ட திருத்தமும் கொண்டு வரப்படுவதைத் தவிர, வேறு வழி கிடையாது. மேலும் கடந்த காலத்திற்கும் செல்லுபடியாகும் வகையில், திருத்த மசோதா கொண்டு வரும் மரபு எப்போதும் இருந்து வருகின்றது. பெருவாரியான மக்களின் நலன்கருதி அரசியல் நிர்ணய சட்டமும் அதற்கு ஆதரவளிக்கின்றது. மேற்படி திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து அமுல்படுத்தப்படும் வரை, வருவாய்த் துறை தற்போது எடுத்துவரும் நில அடமான ரத்து போன்ற நடவடிக்கைகளை உடனடியாக நிறுத்தி வைப்பதற்குரிய அரசு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

திரு துணைமுருகன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள். அதிலே அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற் கொண்டு வருவதற்காக, அந்த இலாகாவைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் வந்து உட்கார்ந்து, அங்கத்தினர்கள் பேசுவதை குறிப்பு எடுப்பார்கள். பிறகு அமைச்சர் ஏதாவது தகவல் கேட்டால், அதைத் தயாரித்து தருவார்கள். ஆனால், நான் பார்க்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அங்கத்தினர்கள் பேசும் பேச்சுக்களை, குறிப்பெழுதி அதிகாரிகள் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூறுவார்கள். எனவே, இதெல்லாம் தேவையில்லை. உட்காருங்கள்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டதற்காக, எனக்கு மேலும் இரண்டு நிமிடம் கூட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 18]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

திருவிடைமருதூர்-53-சாத்தனூரில் 19 ஏக்கர் 46 சென்ட் நிலம் நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்னும் அது அரசுக்கு வரவில்லை. யாரிடத்திலே இருந்து எடுக்கவேண்டுமோ அந்த நிலச்சுவான்தாரிடமே இருக்கிறது. இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர் அந்த நிலத்தை விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை அரசு களைந்தாகவேண்டும் என்று கூறி உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 10 பேர்கள் இன்றைக்கு இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பற்றித் தெளிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். பலவற்றை வரவேற்றும், சிலவற்றிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் வரவேற்றதற்காக எந்த அளவுக்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேனோ அதே அளவுக்கு இருக்கிற குறையை எடுத்துச் சொல்கிறபோது நியாயமான கோரிக்கைகளை அரசு கவனிக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி வந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற வறட்சிப் பணிகளைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப் பாராட்டுவதற்கு எல்லாம் காரணம் வறட்சிப் பணிகளிலே எல்லாக் காரியங்களும் திறம்பட நடப்பதற்கு தமிழகமுதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டது மட்டுமல்ல, தானே பல மாவட்டங்களுக்குச் சென்றுபார்த்து அதிகாரிகளை ஊக்குவித்து அவைகளை விரைவுபடுத்திச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதால் நீங்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிற அளவுக்கு இருப்பது மட்டுமல்ல, தேடித் தேடிப் பார்த்து ஏதாவது அதிலே குறை இருந்தால் அதைச் சொல்லி அந்தக் குறையை நீக்கவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்திலே நீங்கள் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அந்த முயற்சிக்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் கிடைக்காத அளவுக்கு திறம்பட நடத்தியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் திறம்பட காரியங்களை அரசு செய்யும் என்பதை இந்த அவையின் முன்னாலே நான் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வறட்சி வருகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மிகக் கடுமையாகத் அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். வெள்ளை அறிக்கை ஒன்று இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு இரண்டு நாட்கள் பேசி, அது போதாது என்று அன்று மாலையிலும் பேசி ஏறக்குறைய 74 உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசி அதற்குப் பிறகு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த அரசு வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கும் மாவட்ட ரீதியில் ஒரு குழுவை அமைத்து அந்தக்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1982 மார்ச் 18]

குழுவில் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இல்லாத கட்சிக்கு அங்கே இருக்கின்ற பொதுமக்களுடன் தொடர்பு உள்ளவர்கள் இவர்களுையெல்லாம் போட்டோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அந்தச் கூட்டம் எல்லா மாவட்டங்களிலும் சிறப்பாக நடைபெற்றிருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மாவட்ட வறட்சி நிவாரணக் குழுக் கூட்டங்கள் எத்தனை நடந்தன, யார், யார் அவைகளிலே கலந்துகொண்டார்கள் என்ற செய்திகளை எல்லாம் நான் இப்போது பேசுவது என்றால் நேரம் போதாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதன்முதலாக வறட்சி வறிகிறபோது போர்க்கால நடவடிக்கை—போர்க்கால நடவடிக்கை என்றால் தமிழகத்திலே எந்த இடத்திலே காவல் துறை இருந்தாலும் அந்தக் காவல் துறையிலே உள்ள தொலைபேசி மூலமாக பேசுவதற்கு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபடுகிற எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

அதேபோல போலீசிலே இருக்கிற வயர்லெஸ்ஸை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் தனியாக ஒரு உத்தரவை போட்டார்கள் என்பதை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். இதுபோன்ற காரணங்களினால் தான் இவ்வளவு சிறப்பாக இந்த திட்டம் நடைபெற்றது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மூலமாக தோண்டப்பட்ட துளை கின்றுகள் 7,249; ஆழப்படுத்தப்பட்ட கின்றுகள் 19,461; நிறைவுற்ற பாசனப் பணிகள் 15,448; நிறைவுற்ற சாளல் பணிகள் 5,571; நிறைவுற்ற குளங்கள் 4,715; இந்த குளங்களில் பெரிய குளங்களால் எவ்வளவு ஏக்கர்கள் நன்மை பெற்றன என்றால் 9,07,121 ஏக்கர் நிலங்கள் பயன்பெற்றன. சிறிய குளங்கள் வெட்டப்பட்டதினால் 1,37,110 ஏக்கர் நிலங்கள் நன்மை பெற்றிருக்கின்றன. மொத்தமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கு 10,44,731 ஏக்கர்கள் இதனாலே பயன்பெற்றுள்ளன. என்ற செய்தியை நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இந்த வறட்சி வந்ததாலே தக்காவி கடன் தள்ளுபடி மட்டும் 27 கோடியே 95 லட்சத்து 72 ஆயிரத்து 419 ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம். இதனாலே பயன் அடைந்தவர்கள் 18 லட்சத்து 80 ஆயிரத்து 445 வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே நிலவரி தண்ணீர் தீர்வை தள்ளுபடி 7 கோடியே 42 லட்சம் செய்திருக்கிறோம் என்ற செய்தியை சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக அரசு செலவழித்ததைப் புற்றிச் சொல்லவேண்டு

1982 மார்ச் 18]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மென்றால் வறட்சி நிவாரணத்திற்காக மாநில அரசு செலவு செய்தது 56.2 கோடி. தக்காவி கடனாக அரசு கொடுத்தது 5 கோடி. மொத்தம் அரசு செலவு செய்தது 61.2 கோடி ஆகும். தக்காவி கடன் தள்ளுபடி ஆனது 27 கோடி. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளித்தாலே 7 கோடியே 42 லட்சம். இவைகளை மொத்தமாக பார்க்கிற போது அரசு செலவு செய்ததையும், தள்ளுபடி செய்ததையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் 96.3 கோடி இன்றைக்கு இந்த ஒரு ஆண்டில் எதிர் பாராத செலவு இந்த அரசிற்கு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த எதிர்பாராத செலவு 96.3 கோடி வந்த போது மாநில அரசு இதுவரையில் கொடுத்தது 20 கோடி ரூபாய். 14 கோடி கடனாகவும், 6 கோடி மானியமாகவும் கொடுத்திருக்கிறது. இன்னும் நாம் எதிர்பார்ப்பது 10 கோடியாகும். இதிலே சுமாராக 7 கோடி கடனாகவும் 3 கோடி மானியமாகவும் கொடுக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசுகிறபோது இதுவரையிலும் வறட்சி நிவாரணப் பணி எவ்வளவு சிறப்பாக நடந்தது என்பதையும், இதனாலே மாநில அரசிற்கு எதிர்பாராத செலவு எவ்வளவு வந்தது என்பதையும், எவ்வளவு திறம்பட பணி புரிந்தார்கள் என்பதை பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசுகிற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இன்றக்கு பல மாவட்டங்களிலே மழை பெய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், பல மாவட்டங்களிலே மழை பெய்யாவிட்டாலும் பொதுவாக என்னிடத்திலே இருக்கிற கணக்குகளை எல்லாம் பார்க்கிறபொழுது, சில மாவட்டங்களிலே குறைந்திருக்கிறது, உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால், சராசரி ரெயின்ஃபால், ஜவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்த ஆண்டு எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, சில மாவட்டங்களில் மிக்க அதிகமாகக் குறைந்திருக்கிறது. சில மாவட்டங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது, சில மாவட்டங்களில் சரியாக இருக்கிறது. இவையெல்லாம் பார்க்கும்போது சில மாவட்டங்களில், சில தாலுகாக்களில் குறைந்திருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் அரசு கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவனித்து வந்தால் போதுமா? என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று நீங்கள் கேட்கக்கூடும். முதன்முறையாக இன்றைக்கு முதலமைச்சரின் அனுமதியின் பேரில், முதலில் குடிதண்ணீருக்கான வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு 1 இலட்சமும் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு 1 இலட்சமும், திருச்சிராப்பள்ளிக்கு 1 இலட்சமும், புதுக்கோட்டைக்கு 1 இலட்சமும், திருநெல்வேலிக்கு 1 இலட்சமும் முன்பே வழங்கப்பட்டு விட்டது. அந்த வேலைகளும் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தேவைப்பட்டால், அங்கே தண்ணீர்ப்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1982 மார்ச் 18]

பஞ்சம் வந்தால், வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்வார்கள், இந்த அரசு செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலானவர்கள்-தவறாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்— மாளிகையிலே இருந்து குடிசையைப் பார்ப்பதைப் போல் சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். மாளிகையிலிருந்து குடிசையைப் பார்ப்பது என்ன என்று உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், ஒரு நிர்வாகம் திறப்படச் செயல்பட வேண்டுமென்றால், கீழ் மட்டத்திலே தான் முதலிலே சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக புரட்சித் தலைவர் கருதி, அதற்கு வேண்டிய சீர்திருத்தங்களை கீழ் மட்டத்திலே செய்து வந்தார் என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மாவட்ட நிர்வாகம் என்று சொல்லும்போது, நங்கள் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சிலர் சொன்னார்கள். மாவட்டத்தைப் பிரிப்பதற்கு முன்னாலே, என்ன என்ன காரியங்கள் கீழே நடந்து இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒன்றைச் சொல்வதானால், இன்றைக்கு கிராமத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், கிராமத்திலே இருக்கிற கிராம பணியாளர்கள், கிராமக் காவலர்கள், பாசனக் காவலர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் முதலில் போக்குவரத்து வசதி செய்யவில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு சைக்கிள் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற வசதியை, இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, உங்களுக்குச் சொல்வதானால், இன்றைக்கு வருவாய்க் கிராமங்கள் 16,546 இருக்கின்றன. அந்த 16,000 கிராமங்களில் இன்றைக்குக் கிராம அதிகாரிகள் ஏறக்குறைய 11,954 கிராமங்களுக்கு வர இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அரசு அதிகாரிகள், கிராமங்களுக்கு வந்தால் அங்கே புது இடங்களுக்குச் சென்று, தனியார் வீட்டுக்குச் சென்று எந்த கிராம அதிகாரியும் அந்த கிராம நிர்வாகத்தை மேற்பார்வை செய்யக் கூடாது. ஆனால், கிராம அதிகாரிகளானாலும், மற்ற எந்த அரசு அதிகாக்காளானாலும், பல்வேறு தரப்பட்ட அரசு அதிகாரிகளானாலும், கிராமத்தினுடைய பொது இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்பதற்காக இன்றைக்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு வருகின்றன. விடுதலை அடைந்து இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு, இன்றைக்கு 16,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றபொழுது, இருக்கின்ற சுவடிகள் எண்ணிக்கையைப் பார்ப்போமானால், 1,311 தான் இருக்கின்றன. அவற்றையும் இந்த அரசு அதிகப்படுத்த இருக்கிறது என்பதையும் எல்லா கிராமங்களுக்கும் அரசினுடைய பொது இடம் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைச் செய்கிறபொழுது, அப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் எல்லாம் இல்லாமல், ஒவ்வொரு கிராமத்தினுடைய நிர்வாகமும் இன்னமும் திறமையாக அமையும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 18]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

அதைப் போல் கிராம நிர்வாகத்தை அபிவிருத்திச் செய்வதற்கு, கிராம அதிகாரிகளுக்கு அடுத்தப்படியாக இருப்பவர்கள் வருவாய்த் துறையில் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் தான். இன்றைக்கு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பற்றிச் சொல்வதானால், ரொம்பப் பேருக்குத் தெரியாது. ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார் என்று இன்றைக்குப் பேசினார்கள், அதிலே எனக்கு ரொம்ப புகிழ்ச்சி. அவர்களுக்கு இந்த வருவாய்த் துறையில் என்ன வேலைகள் என்பது ரொம்பப் பேருக்குத் தெரியாது. ஆனால் இன்றைக்கு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரைப் பொறுத் தவரைச் சொன்னால், அவர்களுக்கு 20, 27 வேலைகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசு வந்த பிறகு, அதுபற்றி அச்சடித்து, எல்லா தாலுக்காக்களிலும், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் அலுவலகங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Duty of the Revenue Inspectors, Duty of the Tahsildar, Duty of the R.D.O., Duty of the D. R. O.

இப்படி இன்றைக்குப் போடப்பட்ட பிறகு, ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டுமானால், இன்றைக்கு புதிய 323 ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. முதலிலே இந்த ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகங்கள் 774, அதுமட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு அலுவலகம் இல்லாமல் இருந்தது. 200 ஆண்டுகள், 150 ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு அலுவலகம் இல்லாமல் இருந்தது. ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் வீதிகளிலே, தெருக்களிலே நிற்பார்கள். யாரேனும் ஏழை எளிய பொதுமக்கள் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பார்க்க வேண்டுமேயானால் தெரியாது. அவர்களுக்கு இடமில்லாத காரணத்தால், இப்படி அவர்களுக்கு இடம் இல்லாத காரணத்தால் நகரங்களிலே அவர்கள் குடியிருந்தார்கள். இன்றைக்கு இந்த அரசு உத்தரவுப் போட்டிருக்கிறது. ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்த பிரக்கா தலைமையிடத்திலே இருக்க வேண்டும் என்று. அவர்களுக்கு அலுவலகம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. முதலிலே இருந்த ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் 774 தான். ஆனால் இன்றைக்கு அரசு ஆணையிட்டுக் கட்டிடங்கள் முடிந்தும், முடியாமலும் இருப்பது 758. இந்த ஆண்டு 100 கட்டுவதற்கு அரசு அனுமதித்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் அடுத்த ஆண்டும் மொத்தமுள்ள 1,097 இடங்களுக்கும் கட்டிடங்கள் நிச்சயமாகக் கட்டப்பட்டு அவர்கள் எல்லோருக்கும் அலுவலகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12.40)

இப்படி அலுவலகம் மட்டுமல்லாமல், அதில் அவர்கள் இருக்கும்பொழுது அலுவலகத்திற்கு வேண்டிய மேசை, நாற்காலி ஆகிய எல்லாவிதமான தளவாடச் சாமான்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், முதலிலே மாளிகையிலேயிருந்து கீழேப் பார்க்கிறார்கள், கீழேயிருந்துப்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1982 மார்ச் 18]

பார்த்தால் முதலிலே கண்ணுக்குத் தெரிவது கிராமங்கள், அடுத்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் கண்ணுக்கும் பட்டிருப்பார்கள்; அதற்குப்பிறகு தாசில்தார்கள் கண்ணுக்குப் பட்டிருப்பார்கள். இன்றைக்கு இப்படித்தான் நடக்கிறது என்பதை நான் தெரிவுத்துக் கொள்கிறேன்.

நான் எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால், முதலிலே ஒருவாய் வட்டங்கள் 132 தான் இருந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு 166 இருக்கின்றன. ஆக இரண்டாண்டுகளில் 166 ஆக ஆகியிருக்கிறது என்றால் எந்த வேகத்தில் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

தாசில்தார் அலுவலகங்கள் முதலில் எப்படி இருந்தது, இன்றைக்கு எப்படியிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கேயிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாராவது தாசில்தாரைப் பார்க்கச் சென்றால் தாசில்தார் எழுந்து நிற்பார்; மறுபடியும் உட்கார் மாட்டார். எனென்றால் வருபவர்களை உட்கார் வைப்பதற்கு நிற்காவி இருக்காது, ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் நிற்க வைத்துவிட்டுத் தாங்கள் உட்காரக் கூடாது என்பதற்காக நின்று கொண்டே பேசி அனுப்புகிற காலம் ஒரு காலம். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படி அல்ல. எல்லாத் தாலுக்கா ஆபீஸ்களிலும் வருஷா வருஷம் 10 இலட்சம் 14 இலட்சம் ரூபாய் என்று அரசு கொடுக்கிறது அப்படி மாவட்டம் ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் கொடுத்துவிட்டு எப்படியாவது செலவு செய்யுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. அப்படிக் கொடுக்கின்றபொழுது ஒரு உத்தரவையும் போட்டிருக்கிறது. முதலில் கொடுக்கப்படும் பணத்திற்கு தளவாட சாமான்களை முதலிலே வாங்க வேண்டியது தாலுக்கா ஆபீசுக்கு; அதற்குப் பிறகு வாங்க வேண்டியது ஆர். டி. ஒ. ஆபீசுக்கு என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது.

இதற்கு முன்பாக எத்தனையோ தாலுக்கா ஆபீஸ்களில் தொலை பேசி எண்கள் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு தொலை பேசி எண் இல்லாத தாலுக்கா ஆபீசே உங்களாலே சொல்ல முடியாது.

எத்தனையோ தாலுக்கா ஆபீஸ்களிலே முதலில் ஜீப் இல்லை. இருந்தாலும் இங்கே சொன்னார்களே, விகடராமன் குதிரை என்று, அந்த விகடராமன் குதிரையைப் போன்ற அந்த ஜீப்புகளைப் பார்த்துவிட்டு சொல்லியிருப்பார்கள் திருமதியசோதா என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இன்றையதினம் விகடராமன் குதிரையை எடுத்துவிட்டு, அந்த ஜீப்புகளெல்லாம் வேகமாக ஓடும் ஜீப்புகளாக இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொள்வேன். இப்படி தாலுக்காவிலுள்ள வாகனங்களை மாற்ற வேண்டும், அதிலே இரண்டாண்டுகளிலே மாற்றவேண்டும் என்ற சுற்றறிக்கை - ஒரு கோப்பை முதலமைச்சருக்கு அனுப்பினோம். அதிலே இந்த ஆண்டு 30, அடுத்த ஆண்டு 30, அதற்கடுத்த ஆண்டு 10 என்று அனுப்புகின்றபொழுது அவர்கள் அந்தக் குறிப்பிலே எழுதினார்கள், இந்த ஓட்டை ஜீப்புகளிலே போனால் எங்கேயாவது விழுந்துவிட்டால் அதிகாரிகளுடைய உயிருக்கே ஆபத்து வந்துவிடும்; இதை மாற்றத்தான் வேண்டுமென்கிறபொழுது ஓட்டை ஜீப்புகள் அத்தையும் மாற்றுங்கள் என்று ஒரே உத்தரவில் 70, 75 வாகனங்களுக்குப் போட்டது. தமிழகத்தின் வரலாற்றில் மட்டுமல்ல இந்தியத் துணை கண்டத்தில் வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது அப்படி நடந்திருக்கிறதா என்று விசாரித்துப் பார்த்தேன். ஒரே உத்தரவில் ஒரே ஆண்டில் இப்படி 77, 78 ஜீப்புகளைக் கொடுத்த அரசு இந்த அரசுதான் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கின்றபொழுது இந்த நிர்வாகத்தை எவ்வளவு சிறப்பாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசு எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாலுக்கா அலுவலகங்களில் ஆண்களும், பெண்களும் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே கழிப்பிட வசதிகள் கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்கு எல்லா தாலுக்கா அலுவலகங்களிலும் சமீப்பிட வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

அது மட்டுமல்ல, வரவேற்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் எம்.எல்.ஏ.க்கள் உட்காருவதற்கு இடம் இல்லாத நிலை இருந்தது. இப்போது வரவேற்பாளர்கள் உட்காருவதற்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தாலுக்கா அலுவலகங்கள் எல்லா விதமான வசதிகளோடு பெரிய பங்களாக்கள் போல் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்றைக்கு 20-21 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அவைகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வட்டாட்சியாளர்களுக்கு எவ்வளவு பணிகள் இருக்கின்றன என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கோட்டாட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு (ஆர்.டி.ஓ.) 55 விதமான வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் எப்போது இருக்க வேண்டும் என்னென்ன வேலைகள் செய்ய வேண்டும், எவ்வளவு நாள் சுற்றுப்பயணம் செய்ய வேண்டும், எவ்வளவு நாள் தலைமையிடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அடுத்து மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரி இங்கே சொன்னார்கள், எல்லா வேலைகளையும் கலெக்டர்கள் தான் செய்கிறார்கள் என்று. இருக்கின்ற வேலைகளை கலெக்டர்களும் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகளும் பங்கு கொள்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1982 மார்ச் 18]

அதற்கென்று ஏற்கனவே உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளுக்கு 57 விதமான வேலைகள் இருக்கின்றன அவைகள் என்ன என்பதையும் இன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகளுக்கு 62 பணிகள் உள்ளன. யார் யாருக்கு என்னென்ன பணிகள் என்று வரையறுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மாவட்ட வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பூரண அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது. எவ்வளவு சட்டங்கள் வருகின்றன, எவ்வளவு மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன, எவ்வளவு தீர்ப்புகள் கூறவேண்டும், தாலுக்கா ஆபீசை இன்ஸ்பெக்ட் செய்ய வேண்டும், இப்படிப்பட்ட வேலைகள் இருக்கின்றன.

இந்த அளவிற்குப் பணிகள் இருக்கின்ற அந்த பரிதாபக் குரிய மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளுக்கு ஓராண்டுக்கு முன்பு வரையிலும், போக்குவரத்து வாகன வசதி கிடையாது. வாகன வசதி இல்லை என்ற காரணத்தினால் அவரால் விரைவான முறையில் பணிகளைச் செய்ய முடியவில்லை. தாலுக்கா ஆபீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் போகவேண்டும் என்று சொன்னால், தாசில்தாரிடமிருந்து ஜீப் வாங்கிக் கொண்டு போகவேண்டும். அவருடைய ஜீப்பையே வாங்கிக் கொண்டு போய் அங்கே இன்ஸ்பெக்டர் செய்தால் அது எப்படி இருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதேபோல் ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸ் போக வேண்டுமென்று சொன்னால் அவரிடமிருந்து ஜீப் வாங்கி போகவேண்டும். இது முன்னால் இருந்த நிலைமை. இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 7 அம்பாசிடர் கார்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மீதி இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு முன்பெல்லாம் டெலிபோன் வசதி சரியாக இல்லை. இன்றைக்கு டெலிபோன் வசதி மட்டுமல்ல, டெலக்ஸ் வசதியும் அளிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்றாலும் உடனடியாகத் தலைமைச் செயலகத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவிக்க வேண்டும். அங்கே நடக்கின்ற கலவரம் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற வறட்சி, தீ விபத்து போன்றவைகளை சொல்லவேண்டும். எல்லா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கும் துரிதமாக தகவல் கொடுப்பதற்கும் இன்றைக்கு டெலக்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் எவ்வளவு சிறப்பாக வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தைப் பற்றி பேசுகிறபோது, குறைகாணாததால் அதிலே இருக்கின்ற நன்மைப் பற்றி எல்லோரும் தெரிவித்தார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எத்தனையோ சட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டு வந்து இருக்கிறது, எந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் இந்த அரசு

1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

வந்ததற்குப் பிறகு மக்களுடைய முற்போக்கு எண்ணங்களுக்கு ஏற்றவாறு வருவாய்த்துறை மற்ற துறைகளிலே பல சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தமிழக முதல்வர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கு ஏற்றவாறு வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் 40 சட்ட முன்வடிவுகளைக் கெண்டு வந்து இங்கே நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். ஆனால் எந்தச் சட்டமுன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்தாலும் பெரும்பாலும் அவற்றை இங்கே ஏற்று இருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு சங்கடத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானால், இன்றைக்கு விவசாயிகளெல்லாம் வரி வசூலினால் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள், என்று உங்களுக்குத் தெரியும். விவசாயிகள் அதிலே பொதுவாக உணவு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நில வருமான வரி இருந்தது. தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரி 1955 என்று இருந்தது. அதன்மூலம் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷம் இலாபம் வந்தால், மறு வருஷம் இயற்கையினால் அவர்களுக்கு கஷ்டம் வந்தால், அதற்குப்பிறகு அவர்கள் அதை எடு செய்ய முடியாது. அதை எண்ணிப்பார்த்து ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்தது. அதைக் கொண்டு வந்ததன் மூலமாக எவ்வளவு வரியை எப்படி எல்லாம் நாங்கள் தள்ளுபடி செய்கிறோம். அரசு வரியை மட்டுமே எண்ணிக்கொண்டு இருக்கவில்லை என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. முன்பு 60 ஆயிரம் விவசாயிகள் வருமானவரி கொடுத்தவர்கள், இன்றைக்கு 36 ஆயிரம் பேர் தான் வருமானவரி கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கின்ற எண்ணிக்கை குறைச்சல். வருமானவரி நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்காமல் நாளுக்கு நாள் குறைந்து இருக்கிறது. அதிலே 24 ஆயிரம் பேர் இன்றைக்கு நன்மை அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அதுமட்டுமல்ல, இன்னமும் சில சலுகைகள் அளிக்க இங்கே ஒரு சட்டமுன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு செலக்ட் கமிட்டிக்கு முன்னாலே கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே சொல்கிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம். அதில் எடுக்கப்பட்ட நிலம். எடுக்கப்பட்ட நிலத்திலே, தவணை கட்டாதவர்கள் நிலத்தையெல்லாம் திருப்பி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சொல்கிறபோது நம்முடைய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே இருக்கிற சங்கடங்கள் என்னவென்றால் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1982 மார்ச் 18]

நிறைவேற்றியபோது நான் தெளிவாக இங்கே சொன்னேன். இதற்கு முன்னாலே நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்தது. அது நில உச்ச வரம்பு சட்டமா இல்லையா என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன் என்று இங்கே தெளிவாகச் சொன்னேன். அப்படி கூறுவதற்குக் காரணம் அந்தச் சட்டத்தினால் நிலமற்ற ஏழைக்கு வெள்ளாமை செய்கிற குத்தகைதாரர்களுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டும். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தினால் பெரும்பாலான இடங்களில் மார்க்கெட் வேல்யு - சந்தைக்கடை வேல்யுவை விட அதிகமாக வேல்யு நிர்ணயிக்கிற அளவுக்கு அதிலே சங்கடங்கள் இருந்தன. என்பதைத் தெரிவித்தேன்.

அது மட்டுமல்ல, திருச்சியிலே பல இடங்களில் லெல்லாம் சில பேர்கள் நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே 1 ஏக்கர் ரூ. 15 ஆயிரம், ரூ. 16 ஆயிரத்திற்கு விற்கிறார்களா? எவ்வளவு சங்கடங்கள்? இந்தச் சங்கடத்தை எப்படி நிலமற்ற ஏழைகள் பொறுப்பார்கள்? நிலமற்ற ஏழை என்றால், நிலம் உள்ளவர்கள் இடத்திலேயிருந்து நிலத்தை வாங்கி அதை நிலம் அற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு, நிலமற்றவர்களிடத்திலேயிருந்து பணத்தை வாங்கி அதைப் பணக்காரர்கள் இடத்திலே கொடுக்கிறார்கள். நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பணத்தை கொடுத்தவிட்டு அவர்களிடத்திலே இருந்து பணத்தை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு சங்கடமாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் இங்கே கொண்டுவந்தபோது சொன்னேன். அதுமட்டுமல்ல, அப்படிப்பட்டச் சட்டத்தை கொண்டுவந்தபோது அந்த நிலத்தில் உள்ள பயிரை அதில் என்ன பயிர் போடப்பட்டிருக்கிறது, என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது, 'காம்பன்சேஷன்' நஷ்ட ஈடு. கடலை போட்டவர்களுக்கு ஒரு காம்பன்சேஷன், கரும்பு போட்டவர்களுக்கு ஒரு காம்பன்சேஷன். பருத்தி போட்டவர்களுக்கு ஒரு காம்பன்சேஷன். அது மட்டுமல்ல, அறுவடை காலமாக இருந்தால் அப்போது நிலத்தினுடைய வேல்யு குறையும். மற்ற நாட்களில் கூடும். எனவே அதிகாரிகள் அந்த காம்பன்சேஷன், நஷ்ட ஈடு நிர்ணயிக்க முடியாத நிலைமை இருந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இவைகளையெல்லாம் மாற்றுவதற்காகத்தான் நிலத்தினுடைய அடிப்படை தீர்வையில் காம்பன்சேஷன் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்த அரசு கொண்டு வந்தது மட்டுமல்லாமல், எவ்வளவு நல்ல நிலமாக இருந்தாலும் சரி, அதை கரும்பு விளைந்தாலும் சரி, அல்லது பொன்னே விளைந்தாலும் சரி, ஒரு ஏக்கருக்கு 3,500 ரூபாய்க்கு மேலே காம்பன்சேஷன் போகக்கூடாது என்று இந்த அரசு உத்தரவு போட்டது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே இதிலே இருக்கிற சங்கடங்களையெல்லாம் நாங்கள் சட்டத்துறையைக் கலந்து ஆலோசனை செய்து பார்த்தோம்.

1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இப்போது கொடுக்கப்பட்ட நிலத்திற்கு 3,500 ரூபாய்க்கு மேல் இல்லை என்பது உறுதியாகிவிட்டது. ஆனால் இதற்கு முன்னால் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் இருக்கிறதே, அதற்கு என்ன வழி என்று கேட்டார்கள். யார், யாரிடமிருந்து நிலம் எடுக்கப்பட்டதோ அவர்களுக்கு எல்லாம் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு காம்ப்ன்சேஷன் வைத்திருக்கிறோம். அந்தப் பணம் தவணைகளில் வரும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அந்த உத்தரவை மாற்றி இன்றைக்கு இருக்கிற புதிய சட்டத்தின்படி காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் சட்டத்துறையை கலந்தாலோசித்தோம். எந்தச் சட்ட வல்லுநரும் அதற்கு ஆதரவு தரமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் மனதார உணருகிறோம்; முடியவில்லை.

நிலத்திற்கான பணத்தைக் கட்ட முடியாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது இரண்டு தவணை, மூன்று தவணை பணத்தைக் கட்டிவிட்டு அதற்குமேல் தவணை கட்டமுடியாமல் நிலத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள் என்றால் அதிலிருந்து கிடைக்கிற விளை பொருளை விற்று, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு தவணை கட்டமுடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இதிலே இருக்கிற சங்கடம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை எல்லாம் என்ன செய்வது என்பதை இந்த அரசுங்கம் ஆராய்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு இன்றைக்கு முறையற்ற நில மாற்றங்களுக்குக் கொண்டு வந்த சட்டத்தை இந்த அரசு நல்லமுறையிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சிலர் நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பினாமி நிலம் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை முறையற்ற நில மாற்றம் என்று சொல்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

முதன்முதலாக இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி 30-8-1980-ல் மைய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தோம். அதன் பிறகு ரிமைன்டர்கள் 6-10-70-ல் ஒன்று போடப்பட்டது; 25-10-80-ல் ஒன்று போடப்பட்டது; 15-12-80-ல் ஒரு ரிமைன்டர் போடப்பட்டது. அதன் பிறகு 3-2-1981-ல் ஒரு ரிமைன்டர் போடப்பட்டது. இன்டரீம் ரிப்பளை ஒன்று அவர்களிடத்திலே இருந்து வந்தது. வந்தபிறகு மீண்டும் ரிமைன்டர் போட்டோம். மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் செய்த முயற்சிகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, இதைக் கைவிடவில்லை என்று கருதி அவர்களும் இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து ஒரு கடிதத்தை மைய அரசுக்கும் இந்திய பேரரசினுடைய தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும் எழுதினார்கள். அதன் பிற

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1982 மார்ச் 18]

பதில் வந்தது. இப்படி 17, 18 கடிதங்கள் அனுப்பினோம். 1980 ஆம் ஆண்டு, 8-ம் மாதம் 30-ம் நாள் முதல் கடிதம் அனுப்பப்பட்டு, அதைத் தொடர்ந்து 17, 18 கடிதங்களை அனுப்பினோம். இதிலே அத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொண்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் பே துமா, வேலை முடிந்து விட்டதா என்று கேட்டால் முடியவில்லை. நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன். இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டத்தை மாநில முதலமைச்சர் ஒப்புதல் பெற்று, மீண்டும் அந்தச் சட்டத்தை இந்த அவைக்குக் கொண்டு வந்து, மீண்டும் மைய அரசுக்கு அனுப்ப இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்ற செய்தியை உங்களுக்குச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இங்கே சொல்லுகிற போது மாவட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாம் அதிகப்படியாக வசூல் செய்வதிலே விவசாயிகளைக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள் என்று ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். இதுபற்றி ஒரு சணக்கை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிற போது, நீங்கள் எல்லாம் பயந்துவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசுக்கு வரவேண்டிய தொகை 60,51,65,491 ரூபாய். இந்த அரசு வசூல் செய்வதில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதற்கு இது ஒன்றே எடுத்துக்காட்டு. அதில் இந்த ஆண்டு வசூல் செய்யப்பட்ட தொகை 8 கோடி ரூபாய்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஏறத்தாழ 52 கோடி ரூபாய் வரவேண்டியிருக்கிறது என்ற செய்தியைச் சொல்லும்போது நீங்கள் எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு விவசாயிகளைக் கஷ்டப்படுத்தக் கூடாது என்பதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்

[பிற்பகல் 1.00]

புயல் வருகிறது, வெள்ளம் வருகிறது என்று சொன்னால், முன்பு இருந்த அரசு எல்லாம், 2 அணா விளைச்சல் இருந்தால் அவர்களுக்கு முழுவதும் தள்ளுபடி. இரண்டு அணா என்று சொன்னால் இரண்டு கலம் அல்லது அதற்குக் குறைவாக விளைச்சல் இருந்தால் தள்ளுபடி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது 6 அணா. 6 அணா என்றால் 50 சதவீதம் விளைச்சல் இருந்தால் தள்ளுபடி கொடுக்கிறோம். அதாவது 10 கலம் அல்லது அதற்குக் குறைவாக விளைச்சல் இருந்தால் இன்றைக்கு வரி தள்ளுபடி செய்கிறோம். அப்படி செய்த காரணத்தால்தான் நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு நாம் தள்ளுபடி செய்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இந்த ஆட்சி வந்தபிறகு ஆதிதிராவிடர்களுக்காக எவ்வளவு அதிகமான பட்டாக்களைக் கொடுத்து இருக்கிறோம். தெரியுமா? அவற்றைச் சொல்லவேண்டுமானால், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு வருவாய்த்துறை மூலமாக மாத்திரம்—வருவாய்த்துறை தருவது மட்டுமல்லாமல், ஆதிதிராவிடத் துறையும் தனியாகக் கொடுக்கிறது—கொடுத்ததை நான் இங்கே தெரிவிக்கிறேன். 1-4-73 முதல் 31-3-77 வரையிலும் கொடுக்கப்பட்ட நிலப்பட்டாக்கள் 18122 நபர்கள். ஆனால் 1-7-77 முதல் 31-3-81 வரையிலும் கொடுக்கப்பட்டவை 26,631 நபர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல், கூட்டு மனைப்பட்டா கொடுக்கப்பட்டதைப் பொறுத்தவரையில், 1-4-73 முதல் 31-3-77 வரையில் 21,283 பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. 1-7-77 முதல் 31-3-81 வரையில் கொடுக்கப்பட்டது 41,135 பட்டாக்கள் என்பதை நான் இங்கே மகிழ்ச்சியுடன் செய்தியாக சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வகையில் ஆதிதிராவிட மக்களுக்காக இந்த அரசு காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த தகவல்களுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக அவர்களின் சுவனத்திற்கு ஒன்றை நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1944 முதல் தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஓரத்தநாடு பகுதியில் உள்ள வெள்ளச்சேவல் கிராமத்தில் 62 ஏக்கர் நிலங்களை அரிசனங்கள் பயிரிட்டு வந்தார்கள். 1974 ம் ஆண்டில் அவர்கள் பேல் வழக்கு தொடரப்பட்டது. 1968 வரையிலும் அந்த கேஸ் நடந்தது. பின்னர் அவர்களிடமிருந்து போடப்பட்ட கேஸ் உண்மைக்கு மாறானது என்று சொல்லப்பட்டது. இருப்பினும் இன்று வரையில் அந்த மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இது பற்றி முன்பும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : விசாரித்து, ஆவன செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் பட்டாபாஸ் புத்தகம் பற்றிப்பேசினார்கள். நிலவுடமை மேம்பாட்டு திட்டம் பற்றி பேசினார்கள். இந்த நிலவுடமை மேம்பாடு திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், 1979 ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த திட்டத்தின் மூலம், இதுவரையில் 8,000 சதுர கிலோமீட்டர்கள்தான் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. 18 இடங்களில்தான் இந்தத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பேசும்போது அவர்கள் முக்கியமான திட்டங்கள் கொண்டு வந்து இன்றைக்கு இப்படியே நீங்கள் செய்து

[எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1982 மார்ச் 18]

கொண்டுபோனால் எப்போது முடிப்பீர்கள் என்று கேட்டார்கள். இதே முறையில் போனால் இன்னும் நாம் செய்யவேண்டிய 72,000 கிலோமீட்டர் அளவீடை 10-15 ஆண்டுகளில் செய்யமுடியும் என்று சொன்னேன். அப்போது அவர்கள் ஒரு நல்ல திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னால் 2 ஆண்டு காலம் அல்லது 3 ஆண்டு காலத்தில் அதை முடித்தால் தான் நல்லது. அப்போதுதான் அந்தத் திட்டத்தின் பலன்கள் மக்களுக்குப் போய்ச்சேரும். அப்போதுதான் மக்களும் இந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு செய்தது என்பதை உணர்வார்கள், ஆகவே, இந்த மீதம் இருக்கின்ற 72000 கிலோ மீட்டர் தூரத்தை இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த ஆண்டு அந்தப் பணியைச் செய்வதற்காக 6.81 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள் என்கிற நல்ல செய்தியை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே என்னென்ன நன்மைகள் செய்து இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் உங்களுக்கு நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற நிலஉடைமை மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்கிற அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்து இருப்பீர்கள். அதன் மூலமாக இந்த அரசு எடுத்து வருகிற நிலைமைகளைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். இந்த நிலவரி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தினாலே என்னென்ன நன்மைகள் என்று கேட்பீர்களே யானால் அதை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல எனக்கு நேரம் இல்லை நீங்கள் எல்லாம் குறிப்புகள் படித்திருப்பீர்கள். படிக்காதவர்கள் அந்தப் படித்துப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, பட்டா பாஸ் புத்தகம், சட்டம் வந்தால் தான் ஆன்றைக்கு பட்டா பாஸ் புத்தகம் கொண்டு வரமுடியும். பட்டா பாஸ் புத்தகம் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே வழங்கப் படயிருக்கிறது. இது நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு அதன் உடைமைக்கு உரிமைச் சான்றாக ரெக்ககளைஸ் பண்ணப்படும். இதனுடைய மூலப்பிரதி வட்டாட்சியர் அலுவலகத்திலே இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, யார் வாங்குகிறார்களோ அவர்களிடத்திலேயும் இந்தப் பட்டா பாஸ் புத்தகத்தின், ஒரு பிரதி இருக்கும். இந்தப் புத்தகத்தை கொடுக்கிறபோதே, அவர்கள் வைத்திருக்கும் நிலங்களுடைய வரைபடமும் போடப்படும்; தரம் எழுதப்படும். நஞ்சையா, புஞ்சையா என்று எழுதப்படும்; வரி எவ்வளவு என்று எழுதப்படும். அது மட்டும் அல்ல, அந்த நிலத்தை யாருக்கு விற்பதாக இருந்தாலும், அல்லது வாங்குவதாக இருந்தாலும், வாங்குபவர்களும், விற்பவர்களும் அந்தப் பட்டா பாஸ் புத்தகத்தைப் பதிவு அலுவலகத்திலே கொண்டு வந்து கொடுத்தால், யார் வாங்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலத்தைச் சேர்த்தும் யார்

[1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

விற்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு மைனஸ் பண்ணியும் அதிலேயே எழுதிக் கொடுக்கப்படும். யார் கடன் வாங்கினாலும் அந்தப் பட்டா பாஸ் புத்தகத்திலேயே பதிவு செய்யப்படும். இப்போ தெல்லாம் வில்லங்கம் சர்ட்டிபிகேட் என்று இருக்கிறது அந்த வில்லங்கம் சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வாங்குவது அதிகமான சங்கடங்களை ஏற்படுத்தும். ஆகவே அப்படி வில்லங்கம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்காமல், அதிலேயே வில்லங்கம் சர்ட்டிபிகேட்டும் இருப்பதைப் போல, பட்டா பாஸ் புத்தகத்திலேயே கடன் வாங்கினால் எழுதப்படும், கடன் திருப்பிக் கெடுத்தாலும் அதுவும் எழுதப்படும், இப்படிப்பட்ட பட்டா பாஸ் புத்தகத்தை இந்த அரசு விரைவிலே கொண்டு வந்து செயல்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக நிர்வாகத்தில் திறமை உள்ள தூய்மை உள்ள இந்த அரசு பலவற்றைச் செய்யவிருக்கிறது. அடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்றால், எல்லையைக் காப்பதற்கு இந்த அரசு எல்லா விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதேநேரத்தில், பல ஊர் பெயர்களையும் மக்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்றவாறு, இந்த அரசு மீறிக் கொண்டு வர யிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டும் என்றால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் குன்னக்குடி என்பதை குன்றக்குடி என்று மக்கள் கேட்டது போல மாற்றவும், திருகோஷ்டியூர் என்பதை திருகோத்தியூர் என்பதாகவும், திருமயம் என்பதை திருமெய்யம் என்றும், ஸ்ரீரங்கம் என்பதை திருவரங்கமாகவும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள வேதாரண்யத்தை, திருமறைக்காடு என்றும்; மாயவரம் என்பதை மயிலாடுதுறை எனவும், தென்னாற்காட்டில் சிதம்பரம் என்றுள்ளதை தில்ல எனவும், தென்னாற்காட்டில் விருத்தாச்சலம் என்பதை திருமுதுகுன்றம் என்றும் இப்படி இந்த அரசு மக்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்றவாறு, அந்த ஊர்களுக்கு தமிழில் உள்ள பழைய பெயர்களையே மீண்டும் கொண்டு வரயிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இங்கே பணம் வாங்குகிறார்கள், அங்கே பணம் வாங்குகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. அ. ரகுமன்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, மக்களுடைய எண்ணத்தை ஏற்று, ஊரின் பெயர்களை யெல்லாம் பெயர்மாற்றம் செய்யவிருப்பதாக அம்சம் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். தெருப்பெயர்கள், ஜாதிப்பெயர்களால் இருந்தது என்ற காரணத்தால் அவைகளெல்லாம் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. அப்படியே சில ஊர்பெயர்களும் ஜாதிப்பெயர்களாக இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் கள்ளப்பட்டி, துலுக்கப்பட்டி, போடிநாயக்கனூர் என்று. ஆகவே அவைகளையும் மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்?

[1982 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இது எந்த வகையில் இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சப்ஜக்டோடு சம்பந்தம் உள்ளது என்று தெரியவில்லை. பேசிய உறுப்பினர்கள் விளக்கம் கேட்பதில் பொருள் இருக்கவேண்டும் இதற்கும் இந்த விவாதத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதோ கேட்கவேண்டும் என்று நினைத்தார் கேட்டுவிட்டார். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மக்களுடைய எண்ணங்களை அவர்கள் கடிதம் மூலம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழிலே முன் இருந்த பெயர்கள், தமிழ் இலக்கியத்திலே இருந்த பெயர்கள் சில, இடையிலே வட மொழியின் ஆதிக்கத்தினால் மாறி விட்டன. உதாரணமாக வேதாரண்யத்தை, திருமறைக்காடு என்று சொன்னேன், சிதம்பரத்தை தில்லை என்று சொன்னேன், அவை எல்லாம் தமிழிலே, இலக்கியங்களிலே இருக்கின்றன அதற்கு ஆதாரங்கள் காட்டி, அந்தப் பெயர்கள் எல்லாம் மாறிவிட்டன என்று பொது மக்கள் கடிதம் மூலம் எனக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் சொன்னேன், பெது மக்களுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்றவாறு இத்தகைய மாற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்று

அடுத்து, கடைசியாக நான் முடிப்பதற்கு முன்னாலே, மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று பலர் சொன்னார்கள். நான் முதலிலே தெரிவிக்கிறபோதே, நீங்கள் கோபுரத்திலேயிருந்து கொண்டு குடிசையைப் பார்க்கிறீர்கள் என்று சொன்னேன். முதலிலேயே நான் சொல்வதைக் கேள்வி கேட்குங்கள் ஏற்றுக் கொண்டீர்கள். கீழ் லெவலிலேயிருந்து நாங்கள் எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிறபோது, எந்தெந்தப் பெயர்களை வைக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் கூட பலர் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1.10)

இந்த கட்டப் பேரவையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதைப் பொறுத்தவரையிலே எந்தக் கொள்கையை இந்த அரசு பின்பற்றுகின்றது என்பதைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்போதும் நான் படித்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக சொல்கிறபோது அங்கே லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், இங்கே லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சில இடங்களில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படி எங்கேயாவது குறைபாடு

1982 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இருந்தால் அந்தக் குறைபாட்டை நீக்குவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் எல்லோரும் அப்படி அல்ல. அவர்களிலே நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள், கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக பொதுமக்களிலே எல்லோரும் நல்லவர்களாக இல்லை, அவர்களிலே கெட்டவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபடுகின்றவர்களும் அப்படித்தான், தமிழ்நாட்டிலே பல்வேறுபட்ட சமுதாயத்திலே இருந்து அதிகாரிகளாக வருகிறார்கள், அரசியல்வாதிகளாக வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசினைப் பொறுத்தவரையிலே நல்ல முறையிலே காரியங்களைச் செய்யத் தயாராக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இதற்கு முக்கியமாக இரண்டே இரண்டு வார்த்தைகள்தான் சொல்லவேண்டும். இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் ஒன்றோடொன்று பிணைந்திருப்பது. அதாவது தூய்மை, எளிமை. ஒருவருக்குத் தூய்மை வந்துவிட்டால் எளிமை வந்துவிடும், எளிமை வந்துவிட்டால் தூய்மை வந்துவிடும். ஆனால் இவற்றிலே ஒன்று போய்விட்டால் மற்றதும் போய்விடும். ஆகவே இந்தக் கொள்கையினை எல்லோரும் பின்பற்றவேண்டும். இதனை அதிகாரிகளும் பின்பற்றி மக்களின் எண்ணங்களைத் தெரிந்து அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்வார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நூற்றுக்கணக்கான வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் படித்துப் பார்த்து வேண்டிய பதில்களைச் சொல்லி இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசி இருப்பதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு மானியக் கோரிக்கையினை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாசம் முடிவுற்றது. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(அ) கோரிக்கை எண். 1 நிலவரித்துறை

திரு. கு. பா. பழனிமுத்து அவர்கள் இருப்பிபத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் சி. பழனிமுத்து, ஜே. ஹேமச்சந்திரன், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

[1982 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண். 1-நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,07,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 11 மாவட்ட நிர்வாகம்

திருவாளர்கள் ச. பாலன், கே. எம். தங்கமணி, என் பழனிவேல் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண். 11-மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,41,17,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண். 41 இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த

துயர் தணிப்பு

திரு. கே. கல்லன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் ச. பாலன், ரா. கிருஷ்ணன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண். 41-இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 28,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

1982 மார்ச் 18]

(ஈ) கோரிக்கை எண். 46 இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண். 46-இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 22,37,47,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

9. அரைமணி நேர விவாதம்

தூத்துக்குடி-திண்டுக்கல்-கரூர் அகல் இரயில் பாதை

*திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில், வணிகம், சுற்றுலா ஆகிய பல்வேறு துறைகளில் ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான மாறுதலைத் தமிழ்நாட்டில் அதிலும் குறிப்பாக தென் மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தக்கூடிய இந்தத் திட்டம் பற்றி விவாதிக்க நேரம் ஒதுக்கியதற்காக நான் என் இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1968-ம் ஆண்டு இந்தத் திட்டத்திற்கான ஓரிஜினல் ப்ரிலிமினரி சர்வே மேற்கொள்ளப்பட்டு 1979-ல் அப்-டேட்டிங்க் சர்வே முடிக்கப்பட்டது. தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை கட்சிகளும் சேர்ந்து வலியுறுத்தியதின் விளைவாக இந்தத் திட்டத்திற்கு டாப் ப்ரையாரிட்டி கொடுக்கவேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் அளித்தார்கள். அப்போது ரெயில்வே அமைச்சராக இருந்த திரு. கேதார் பாண்டே அவர்கள் இத்திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்றும் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் இந்தத் திட்டம் முற்றிலும் நிறைவேற்றப்படும் என்றும் நாடாளுமன்றத்தில் அறிவித்தார்கள். அதையொட்டி மத்திய நிதி அமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சென்னையில் ஒரு விழாவில் பேசும்போது இந்தத்திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதி அத்தனையும் அளிக்கப்படும், இந்தத் திட்டம் குறித்த காலத்தில் முடிக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். இப்படியெல்லாம் பிரதம மந்திரியும், மத்திய அமைச்சர்களும் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தம்கூட இந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று, எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று பார்த்தால் வருத்தமாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு இந்து பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. மத்திய ரெயில்வே அமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் புதிய ரெயில்வே பாதைகளுக்கு இடமேயில்லை என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே 1981-82 ரெயில்வே